Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2211 | 4 PAGINI — 20 BANI | marți 12 iunie 1956

De la inițiativă la acțiune

In documentele conferinței raionale U.T.M. din raionul Drăgănești-Olt, regiunea Pitești, nu s-a amintit nimic despre popularizarea și aplicarea inițiativei tinerilor din comuna Armășești. S-ar părea la prima impresie, că nu s-a făcut nimic în privința aceasta. Totuși, activitatea utemiștilor din comunele și satele raionului oglindește realizări importante.

Imboldul a pornit tot cu ocazia conferinței raionale, dar el n-a fost sugerat de sus, de tovarășii din comitetul raional, ci a pornit de jos, de la participanții la conferință, ca o chemare la acțiune. Deci, inițiativa a început să devină din momentul acela acțiune de masă. Iată cum s-au petrecut faptele:

La conferință, s-au ridicat pe rînd mulți delegați și au vorbit despre lipsurile și realizările tinerilor din comunele lor. Cînd i-a venit rîndul, utemistul Dumitru Neațu, secretarul organizației de bază U.T.M. din comuna Văleni, și-a început cuvîntul printr-o propunere:

— Cunoaștem mulți, și ar fi bine să cunoaștem toți, că anul trecut tinerii din comuna Armășești, regiunea București, s-au angajat să sprijine în muncile agricole pe văduvele din comuna lor, pe bătrîni, invalizi, familiile celor plecați să-și satisfacă stagiul militar. Nu credeți c-am putea să aplicăm și noi inițiativa lor?

Propunerea aceasta s-a răspîndit printre participanții la conferință în toate comunele și satele raionului și-n scurtă vreme a prins să-nmugurească. Și din mlădițele tinere, crescute din acești muguri, au început să iasă alții noi. Dar să lăsăm tot faptele să vorbească; sînt mai convingătoare.

La cîtva timp după conferința raională, în comuna Văleni vreo 78 utemiști, într-o adunare generală, au hotărît să înceapă acțiunea de ajutorare. S-au constituit cu această ocazie 12 grupe de cîte 3-4 tineri fiecare. Planul de muncă al acestor echipe cuprindea următoarele obiective:

1. Tinerii organizați și neorganizați din comuna Văleni va ajuta la plivit, prășit, treierat un număr de 17 familii de văduve, invalizi, bătrîni etc.
2. Prin muncă voluntară, împreună cu pionierii, tinerii vor plivi 70 hectare griu la întovărășirea din comună și 100 hectare griu la gospodăria de stat.

S-au stabilit familiile care au nevoie de ajutor, s-au împărțit echipele și iată rezultatele obținute pînă acum cîtăva vreme: bătrînul Stan Roșoiu și văduva Ioana Ștefan au lanurile de griu curățate de buruieni. Ei au mulțumit cu căldură tinerilor care i-au sprijinit.

Apoi, utemiștii și pionierii au plivit mare parte din griul gospodăriei de stat de la punctul Văleni și din cel al întovărășirii agricole. Angajamentele lor se transformă în fapte în fiecare zi.

Am spus că propunerea utemistului Neațu a fost adoptată în multe sate și comune din raion. In comuna Mărunței, tineretul a și raportat primele rezultate. Pe lîngă ajutorul acordat celor nevoiași, tinerii au făcut polenizarea suplimentară artificială pe o suprafață de 15 hectare semănate din lotul semincer al sfatului popular, iar pionierii au plivit patru hectare de ovăz din lotul zootehnic. Acțiunea continuă. La Comana, Stoicănești și Crăciunei se alcătuiesc acum echipele de ajutor. Inițiativa de la Armășești prinde viață în tot mai multe comune din raionul Drăgănești-Olt și va fi extinsă și mai mult pentru că acțiunile tinerilor sînt sprijinite de comitetul raional U.T.M. In primul rînd, toți activiștii comitetului raional cunosc inițiativa și au hotărît s-o popularizeze și să sprijine aplicarea ei de către organizațiile de bază U.T.M. din comunele din raza lor de activitate. Apoi, la o plenară lărgită a comitetului raional de partid, tovarășul Apostol Gheorghe, prim secretar al comitetului raional U.T.M., a făcut cunoscută comuniștilor din raion acțiunea tineretului și le-a cerut sprijinul. Toți secretarii organizațiilor de bază și toți activiștii de partid au promis tot ajutorul necesar și roadele acestei promisiuni s-au făcut și se fac simțite; parte din ele le-am și amintit.

In curînd, în legătură cu inițiativa de la Armășești, se va vorbi poate de acțiunea de masă a tinerilor din raionul Drăgănești-Olt. Bazele acestei acțiuni se clădesc chiar acum. Peste cîteva zile, pe centre de comune, comitetul raional U.T.M. organizează consfătuiri cu birourile organizațiilor de bază și cu comitetele U.T.M. pe comune. La aceste consfătuiri, punctul numărul 1 de pe ordinea de zi va fi: popularizarea, extinderea și aplicarea inițiativei de la Armășești.

S-a dovedit aci că tinerii, dacă sînt încurajați, fac propuneri folositoare, le aplică și le extind. Sprijiniți de organele U.T.M., ei sînt în stare să facă dintr-o inițiativă o acțiune de masă demnă de toată lauda.

„Scînteia tineretului"

Vizita în R.P.R. a delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen

Răspunzînd invitației guvernului Republicii Populare Romîne, miercuri 13 iunie a.c., va sosi la București o delegație guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene, condusă de tov. Kim Ir Sen, președinte al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea și președinte al Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene.

Din delegație fac parte: Pak Den Ai, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea; Nam Ir, ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene; Li Zon Ok, președintele Comisiei de Stat al Planificării; Ko Zun Theak, vicepreședintele C.C. al Partidului Democrat; Kim Ben Ze, vicepreședintele C.C. al Partidului „Cian U. Den"; general locotenent Țoi Hen, locțiitor al ministrului Apărării Naționale; Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene la București; To Gîm Son, rectorul institutului politehnic „Kim Ceac"; Han Ghi Cian, șef de secție la Uzina Metalurgică „Kim Ceac", erou al muncii; Den Sen Bok, președintele colectivului de conducere al cooperativei agricole „Angiu", erou al muncii.

Tineri brigadieri pe șantiere

De la brigada noastră volantă M. ZONIS, R. COSTIN și F. POPA

Prima întîlnire — o ocazie minunată de a afla îndată noutăți de pe șantier.

BRAZI: Poate se vor întreba unii ce se poate vedea pe șantier după o săptămînă, dacă nu-i prematur să tragi de acuma concluziile. Nu, nu e prea devreme! Oamenii vin aci și pleacă uneori, dar mai ales vin mînați de zgomotul ciocanelor ce răsună, bat cale de mulți km. pe jos, privesc puțin sfios la cei ce sapă în locul unde construcția își va înfige în curînd picioarele în pămînt, apoi cer să fie primiți și ei. Păcat că iscusiții noștri operatori cinematografici nu încearcă să-și facă timp pentru a veni acuma pe șantier și a prinde pe peliculă primele imagini ale luptei pentru sudarea unui colectiv, aflat la primii pași.

Aparatul foto-reporterului nostru făcăne într-una. Incerc să-i reproșez că strică prea multe filme, dar încet... pe nesimțite, retina rece, obiectivă, a aparatului înregistrează imaginile luptei surde ce se dă aici între natură, oameni și pornirile lor egoiste...

...Seară. Norii aleargă coborînd, dinspre munți... Adunare de careu... Fețele încruntate ale celor 150 brigadieri săgetează într-un singur punct. Un tînăr ieșit din rînduri cu capul plecat, își privește stăruitor vîrful bocancilor. Buliga Alexandru nu-i la prima întîlnire de acest fel cu tovarășii săi. Pare familiarizat în această postură... Tunetul bocănește undeva departe... Vine furtuna. Da, vine furtună...

— Buliga n-are ce căuta printre noi. Ieri s-a ascuns, alaltăieri s-a plimbat prin schelă. Azi a venit pe șantier cînd ceilalți se întorceau în tabără...

Buliga are cuvîntul:

„Mă plictisesc aici. De ce nu mi-se creează condiții speciale".

A cerut mîncare de regim — i s-a dat. Invoire acasă — i s-a dat. De la muncă însă se învoiește singur în fiecare zi.

...„Afară! Să plece! Să plece!" Vine furtuna. Fulgerele despică cerul. Tunetul încearcă să acopere celălalt tunet. „Să plece! Să plece!"... Din careu se desprinde un grup de brigadieri. Sînt tovarășii lui Buliga. Pe loc, fără vorbe, îi scot salopeta și bocancii, primiți cu o săptămînă în urmă...

„Inapoi! Inapoi!" Băieții se opresc păliți de mirare... Comandantul continuă: „Buliga predă echipamentul; ești liber. Brigăzile să treacă la spălat. Comandanții de brigăzi la mine..."

...Duminecă seara. Puzderie de stele pe cer. E liniște. Vîntul a adormit și el pe undeva. Brigadierul de serviciu cercetează drumul. Vine cineva — pe semne de acasă din învoire.

„Hei! Cine ești?"...

Un tinerel subțire își strigă numele: „Eu sînt Ferescu Eugen de la a II-a".

Celălalt insistă: „Cu cine mai ești?"

„E vărul meu, Stoian Daniel... l-am adus la noi. Au vrut să mai vie vreo 15 din sat dar să-l întreb pe comandant".

„Bine, treci, e un pat liber lîngă fereastră..."

...Dezbrăcați pînă la brîu, brigadierii aleargă cu roabele încărcate cu pămînt... Trei oameni stau jos pe pămînt. Unul e Bratu, comandantul brigăzilor, celălalt e Chiligiu, organizatorul regional. Cel de al treilea, un brigadier, tuciuriu, încruntat, Stan Constantin, comandantul brigăzii a 5-a. Tuciuriul e tăios: „Ori pleacă el ori plec eu". „El" e un puști simpatic, aproape un copil. Tatu Gheorghe l-a înfruntat pe șeful său care l-a jignit — se pare cumplit — calificîndu-l „puști".

...„Ori pleacă el, ori plec eu". Stan se ridică și-și reia lucrul. Bratu îl bate pe umăr: „Stane, după careul de seară treci pe la mine..."

...Bratu, un tînăr subțire cu mustăcioară, — pare un student la practică — a făcut școala de comandanți de brigăzi la Bicaz. Are 23 de ani și răspunde pentru cei 150 de oameni de pe șantier. Astăzi a rămas nemîncat. A întîrziat la masă și la el s-a isprăvit ciorba. Mîine va merge să vadă ce se întîmplă pe la bucătărie. Echipamentul sportiv promis n-a sosit. De ce?... Băieții cer să se termine amenajarea ștrandului... Unde vor fi cazați noii veniți... Meșterul Trombitaș a spus că în curînd va avea nevoie de betoniști. Pe cine să dea? Nu, pe șantier nu curge „lapte și miere". E greu să fii comandantul brigăzilor...

...Stau și privesc la „veterani" cu mîinile vîrîte pînă la coate în buzunare, ori cu ele strînse la piept. Unii se apără de soare cu pălării cu borurile lăsate în jos. Cîțiva au bocanci, alții sînt în picioarele goale. Un țînc cu o margaretă la ureche sub o șapcă făcută plăcintă pe cap, îl trage de mînecă pe Bratu: „Tovarășe comandant, cînd ne duceți la vizita medicală?..." „Ei, v-ați hotărît? Rămîneți?"...

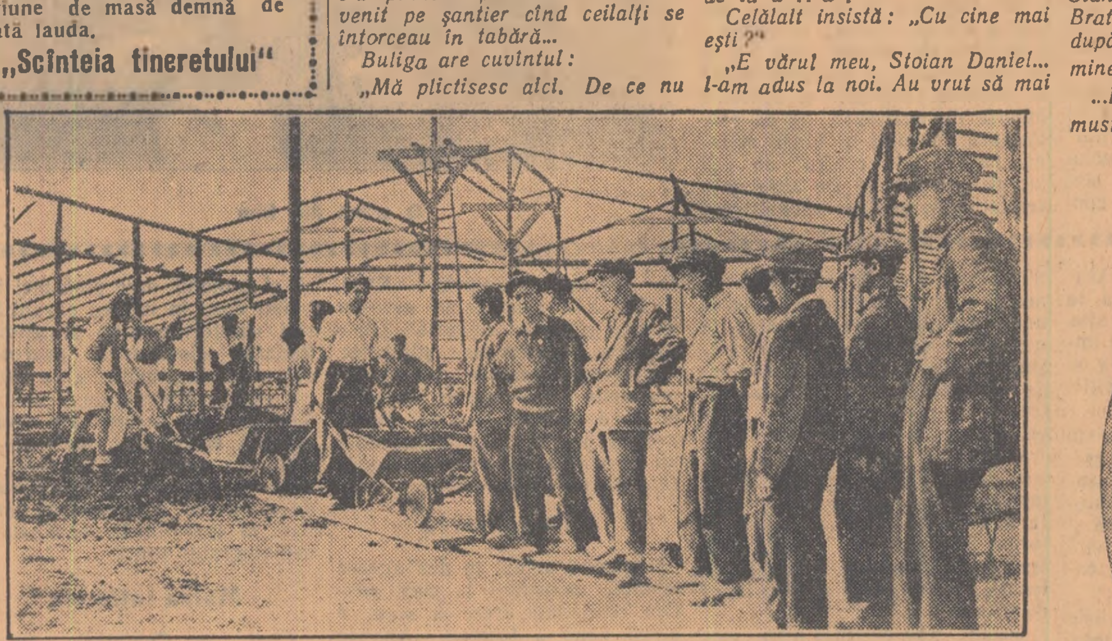
„Rămînem!"

Mîine va fi nevoie de betoniști. Nu-i nimic, elevii sînt gata!..

In drum spre șantier.
Care brigadă va fi astăzi în frunte?...

Cîteva ore de cercetare atentă a șantierului

Intrecerea continuă. De astădată, fără... timpi sau norme!

Sosirea delegației parlamentare a R. P. Bulgaria

La 10 iunie, a sosit la București delegația Adunării Populare a R.P. Bulgaria, care va vizita Republica Populară Romînă la invitația Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Delegația este condusă de acad. Sava Ganovski, membru al C.C. al P.C.B., membru al Comisiei pentru afacerile externe a Adunării Populare a R.P. Bulgaria.

La punctul de frontieră Giurgiu, membrii delegației au fost întîmpinați de deputații Pavel Ștefan, președintele Sfatului popular al regiunii București, și Ion Predescu, secretar al comitetului regional București al P.M.R., precum și de C. Posteucă, șeful Protocolului Prezidiului Marii Adunări Naționale.

La sosire, în Gara de Nord, pavoazată cu drapele de stat ale R.P.R. și R.P. Bulgaria, oaspeții au fost salutați de tovarășii: M. Mujic, A. Bunaciu, Fl. Dănălache, P. Niculescu, Gh. Vidrașcu, N. Sălăgeanu, general-colonel I. Teclu, T. Rudenco, M. Macavei, Elena Iordăchescu-Lascu, Emil Popa, Costache Antoniu, general-maior E. Tănase, general-maior Fl. Țecov, M. Levente, Rădan Isache, deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare.

Au fost de față S. Pavlov, ambasadorul R.P. Bulgaria la București, și membri ai Ambasadei.

Un grup de pionieri a oferit flori parlamentarilor bulgari.

Adresînd oaspeților un cuvînt de salut, tov. Petre Niculescu, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale a R.P.R., a spus între altele:

Vizita dv. va aduce o contribuție însemnată la întărirea tradiționalelor legături de prietenie dintre poporul romîn și poporul bulgar, la dezvoltarea continuă a colaborării între țările noastre în toate domeniile de activitate.

Poporul romîn se bucură de succesele pe care poporul frate bulgar le obține în construirea unei vieți noi, socialiste, de hărnicia cu care el înfăptuiește industrializarea țării sale, transformarea socialistă a agriculturii și revoluția culturală.

Marea Adunare Națională a R.P.R., poporul romîn, își exprimă deosebita satisfacție pentru faptul că aveți acum prilejul de a cunoaște mai îndeaproape, în mod nemijlocit viața de zi cu zi a poporului nostru, pe oamenii muncii de la orașe și sate și pe reprezentanții lor deputații Marii Adunări Naționale și ai sfaturilor populare, realizările obținute în construcția de stat, economică și culturală, precum și frumusețile țării noastre. Vă asigurăm că vom face totul pentru ca această vizită să fie cît mai interesantă și mai plăcută.

A răspuns acad. Sava Ganovski, conducătorul delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria, care a arătat între altele: Sîntem deosebit de bucuroși de a avea cinstea să facem parte din prima delegație parlamentară a R.P. Bulgaria care vizitează R.P.R. Schimbul de delegații parlamentare va contribui la o și mai bună cunoaștere reciprocă, la consolidarea relațiilor frățești și tovărășești între popoarele noastre vecine, iubitoare de pace și libertate.

Permiteți-mi să transmit prin dv. oamenilor muncii din București, precum și muncitorilor, țăranilor și intelectualilor din întreaga Republică Populară Romînă cel mai sincer și cald salut, precum și cele mai cordiale urări în lupta pentru pace și socialism.

In cursul dimineții, membrii delegației au făcut o plimbare în centrul Bucureștiului, apoi au vizitat Snagovul, iar seara au asistat la un spectacol de operă.

(Agerpres)

Mitingul entuziaștilor

— Deschiderea festivă a șantierelor tineretului din Capitală —

Mii de tineri muncitori, studenți și elevi au luat parte luni după-amiază la adunarea tinerilor din Capitală, care a marcat deschiderea festivă a șantierelor tineretului din București. In mijlocul lor se aflau cei peste 800 de brigadieri care lucrează deja pe șantierele tineretului din Capitală. Mulți dintre participanții la miting vor urma exemplul lor, plecînd să lucreze pe șantierele unor construcții ale cincinalului încredințate de partid și guvern tineretului. Alți tineri organizați în brigăzi, vor lucra în timpul lor liber pe șantierele tineretului din Capitală.

Adunarea a fost deschisă de Dumitru Bejan, prim secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M.

Numeroși tineri utemiști și neutemiști din orașul București — a spus vorbitorul — au primit cu entuziasm apelul C.C. al U.T.M., care cheamă tineretul patriei noastre la lupta pentru înfăptuirea unor importante sarcini de construcție stabilite de cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Aproape 800 de tineri lucrează în prezent în brigăzi pe șantierul „Casa Scînteii", pe noile șantiere ale tineretului de la Combinatul de cauciuc de la Jilava, noul spital din raionul 23 August și pe șantierul de construcții al locuințelor muncitorești din cartierul Floreasca.

In fața tinerilor care în curînd vor pleca pe șantiere, a fost citit apelul C.C. al U.T.M. adresat tinerilor de a pleca pe șantierele tineretului.

Mai mulți participanți la adunare și-au exprimat hotărîrea lor și a tovarășilor de muncă de a lucra pe șantierele tineretului.

In numele elevilor din Capitală a vorbit Viorel Păunescu, elev la Școala tehnică comercială din raionul Tudor Vladimirescu, care a anunțat că încă de pe acum colegii săi au format o brigadă care va lucra 10.000 de ore de muncă voluntară. Exemplul va fi urmat de elevii din Capitală, dornici să contribuie la înfrumusețarea Bucureștiului.

Stoian Nicolae de la F.C. „Gh. Gheorghiu-Dej", care va pleca să lucreze pe șantierele tineretului, să se califice în munca de constructor, a chemat pe tinerii muncitori să plece pe șantiere, să lucreze cît mai multe ore de muncă voluntară.

In numele studenților Universității „C. I. Parhon", Constantin Clemente, student în anul III al Facultății de filologie, a adresat studenților din întreaga țară o chemare la întrecere pentru participarea la muncă voluntară; fiecare student al Universității „C. I. Parhon" din Capitală va lucra 20 de ore muncă voluntară pe șantierele tineretului din orașul București.

Chemarea tinerilor brigadieri Teodora Pandele de la șantierul tineretului al Combinatului de cauciuc de la Jilava și Ion Năstase, comandantul șantierului tineretului de la „Casa Scînteii", de a lucra pe șantierele tineretului din Capitală, a fost primită cu entuziasm de participanții la adunare.

A luat apoi cuvîntul Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., care urînd spor la muncă, și-a exprimat convingerea că elanul și energia inepuizabilă a tinerilor, dragostea lor față de patrie și partidul nostru, vor face ca mărețele construcții să devină realitate.

Intr-o atmosferă de entuziasm tineresc, participanții la adunare au adresat o telegramă către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, prin care-l asigură că vor fi demni de înalta încredere și prețuire ce li s-au acordat și se angajează ca în cinstea celui de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor să-și îndeplinească sarcinile ce le stau în față.

COMENTARIUL zilei

E rîndul celorlalte puteri

Pentru a obține rezultate practice trebuie întreprinse acțiuni practice. La o astfel de logică elementară au făcut și fac apel popoarele lumii cînd judecă contribuția guvernelor marilor puteri la una dintre cele mai arzătoare probleme ale zilelor noastre, care nu și-a găsit încă rezolvarea: PROBLEMA DEZARMĂRII.

Uniunea Sovietică a formulat în repetate rînduri propuneri concrete, pline de realism, care, odată acceptate de către puterile occidentale, ar fi putut duce la încheierea unui acord cu privire la dezarmare. Din păcate, răspunsul puterilor occidentale la propunerile sovietice a fost în fapt totdeauna negativ.

Popoarele lumii au luat cunoștință cu bucurie și încredere de mesajul lui N. A. Bulganin către președintele S.U.A., Eisenhower, precum și de mesajele adresate de N. A. Bulganin președintelui Consiliului de Miniștri al Franței, Guy Mollet, primului ministru al Angliei, Eden, cancelarului R. F. Germane, Adenauer, președintelui Consiliului de Miniștri al Italiei, Segni, primului ministru al Canadei, Louis Saint-Laurent și primului ministru al Turciei, A. Menderes.

Acum, cînd „războiul rece" cedează terenul într-o măsură tot mai mare dezvoltării contactelor prietenești între popoare și guvernele lor, cînd are loc o anumită slăbire a încordării internaționale, s-au creat condiții mai favorabile pentru realizarea măsurilor de dezarmare.

De aceea, pentru a scoate din impas chestiunea dezarmării, guvernul sovietic a hotărît să abordeze în chip nou această problemă. In aceste condiții, *se subliniază ca o idee principală în mesaje,* ar prezenta o importanță excepțională ca fiecare stat să aplice măsuri pentru reducerea armamentelor fără a mai aștepta un acord corespunzător.

Este știut că în ceea ce-l privește, guvernul sovietic a luat deja o astfel de inițiativă. In declarația sa din 14 mai a.c., guvernul sovietic a afirmat că fără a mai aștepta un acord cu privire la dezarmare, în afară de reducerea din 1955 a forțelor sale armate cu 640.000 de oameni, va reduce efectivul acestora, pînă în mai 1957, cu încă 1.200.000 oameni. Corespunzător vor fi reduse armamentele și mijloacele tehnice militare ale forțelor armate ale U.R.S.S. precum și cheltuielile Uniunii Sovietice prevăzute în bugetul de stat pentru nevoile militare. Conform hotărîrii guvernului sovietic se desființează unele unități militare cu un efectiv de peste 30.000 de oameni care se află pe teritoriul R. D. Germane.

Pretutindeni cercurile largi ale opiniei publice au salutat mesajele șefului guvernului sovietic, considerîndu-le ca pe o importantă inițiativă a guvernului U.R.S.S. în vederea slăbirii încordării internaționale, a întăririi păcii.

Nu se poate trece însă cu vederea că unii diplomați din occident, ca de altfel și anumite organe de presă aflate la remorca politicii falite a „războiului rece", depun eforturi pentru a denigra importanța mesajelor lui N. A. Bulganin. Astfel, potrivit unei informații a agenției United Press, reprezentanții unor cercuri americane au pus la patefon vechea placă susținînd că noul mesaj al lui N. A. Bulganin este „propagandă".

Dacă așa stau lucrurile, fie-ne îngăduit să întrebăm de ce S.U.A. nu trec la dezarmare adoptînd o asemenea „propagandă" ca reducerea considerabilă a forțelor armate?

Trebuie să se mai vorbească însă și despre o altă latură a chestiunii. Legînd problema dezarmării de tot felul de alte acorduri se încearcă de către puterile occidentale ca în loc de o dezarmare controlată să se obțină un control fără dezarmare. Aci trebuie să le punem acestora o întrebare: Ce este de preferat în condițiile actuale — dezarmarea fără control sau controlul fără dezarmare? Popoarele cer cu stăruință să se înceapă practic dezarmarea; ele cer fapte și nu numai considerații platonice asupra utilității controlului cum fac unele cercuri din S.U.A. împiedicînd în fapt rezolvarea chestiunii. Se înțelege că încheierea unui acord internațional cu privire la control ar constitui un important pas înainte. Atîta timp însă cît un asemenea acord nu există, reducerea forțelor armate înfăptuită de bună voie ar reprezenta o soluție și ar avea o influență cît se poate de pozitivă asupra situației internaționale. Uniunea Sovietică a trecut la acțiuni practice, vorbele ei nu diferă de fapte. Acum e rîndul S.U.A., Angliei, Franței și altor state interesate din occident să-și spună cuvîntul tot prin fapte.

D. MIHAIL

Scrisoare către redacție

Ansamblul țigănesc trebuie să reapară pe scenă

Zăpada încă mai troienea Bucureștiul cînd în paginile „Scînteii tineretului" apăreau frazele de mai jos:

„Cîntecul și-a găsit interpreți cu sensibilitate, iar dansatorii au dovedit — ca să folosesc o expresie recepționată în timpul spectacolului — temperament vulcanic. Poate uneori realizarea artistică nu era desăvîrșită. Dar nu aceasta era important.

Valoarea spectacolului își găsește o altă proveniență. Este faptul că Bucureștiul trăiește zilele cînd se văd afișe care anunță: premieră — ansamblul țigănesc!"...

De atunci au trecut mai multe luni. Zăpada s-a topit. Căldurile verii au început să se facă simțite, iar ansamblul țigănesc a ajuns la cea de-a 100-a reprezentație!

Florăresele, lustragiii, zidarii, spoitorii care își lăsau seara uneltele și coșurile cu flori pentru a deveni „artiști", sînt susținătorii — aș putea spune — ai unui nou spectacol. Ii urmăresc cu emoție dintr-un fotoliu comod și cum i-am cunoscut ceva mai de vreme decît cronicarul însemnării din iarnă, am credința că mă aflu și în fața unor alți oameni. Drumul a fost greu. Poate că nici spectacolul de acum nu e la un înalt nivel artistic, dar, așa cum e, constituie un document cu care se vor putea mîndri peste ani. Primii pași au fost făcuți. Oamenilor, care poate nici nu știau ce este aceea o intrare în scenă, li s-au dezvăluit multe și frumoase taine! Pricep acum ce este acela un „fenomen artistic" și cunosc, ca niște artiști care au parcurs un drum lung, legile unui spectacol. Fac distincție între dansul pe care îl practică la nunți și la petreceri și dansul pe care îl creează pe scenă. Despre viața lor particulară se poate vorbi cu totul altfel decît cum se putea vorbi cu cîteva luni în urmă. A dispărut din limbajul lor înjurătura, iar mîinile, cînd se produce vreo „explozie", nu mai caută cu înfrigurare cuțitul... Am impresia că oamenii din fața mea nu mai sînt cei de acum cîteva luni, ci urmașii acelora...

...Așa ar arăta membrii ansamblului țigănesc, așa ar arăta spectacolul „Ce-o să fie" la cea de-a 100-a reprezentație a lui, dacă...

...Dacă forurile chemate să-l sprijine i-ar fi dat o mînă de ajutor, dacă coregrafii, compozitorii și dirijorii care i-au gustat farmecul și și-au găsit în sînul ansamblului domenii de documentare, ar fi înțeles să se rupă din instituțiile care-i salarizează măcar pentru o oră pe zi, ca să-i îndrume activitatea.

Din păcate, acest lucru nu s-a petrecut.

Mă fac interpretul dorinței unanime a celor peste 50 de membri ai Ansamblului Țigănesc. Poate că Ministerul Culturii, ori Sfatul Popular al Capitalei, ori amîndouă aceste foruri, ori altele care s-ar gîndi să coboare să-i înțeleagă, vor izbuti să găsească o soluție salutară!

VINTILA ORNARU

NOTA REDACȚIEI:

Pentru soluționarea acestei probleme, redacția ziarului nostru s-a adresat secțiunii culturale a Sfatului popular al Capitalei. Răspunsul primit nu este de natură să ne bucure. Tovarășii din această secțiune fac apel la multe cauze obiective (unele justificate). Dar cu mai multă înțelegere, prin colaborarea tuturor forurilor în drept și mai ales cu sprijinul Ministerului Culturii, ansamblul țigănesc care a cucerit simpatia a mii de spectatori ar putea reapare pe scenă.

Condițiile de admitere în școlile profesionale de ucenici, școlile tehnice și școlile tehnice de maiștri în anul școlar 1956-1957

I. Pentru școlile profesionale de ucenici

Admiterea în anul I se face pe bază de concurs la care se pot înscrie absolvenții școlilor de 7 ani, în vîrstă de 14—16 ani (împliniți la 1 septembrie 1956).

Pentru meseriile la care se cer condiții fizice deosebite, limitele de vîrstă se majorează precum urmează:

a) pentru meseriile din: agricultură și cultura plantelor industriale și exploatare forestieră, construcții precum și cele de radiologie, limita superioară de vîrstă poate ajunge la 18 ani;

b) pentru meseriile de: furnaliști, laminatori, cocsari, cazangii, forjari, zidari de cuptoare, sticlari, filatori de bumbac, filatori de viscoză, cauciucari, tăbăcari, sondori, turniști și pentru meseriile din construcția navelor, precum și pentru meseriile care se lucrează subteran, se primesc tineri de 16—18 ani;

c) vîrsta de admitere în școlile profesionale sanitare este de 18—25 de ani.

În școlile profesionale de ucenici de pe lîngă S.M.T., G.A.S., centre mecanice, ferme experimentale pentru pregătirea muncitorilor calificați necesari agriculturii (agricultori, legumicultori, viticultori, pivnicieri, crescători de animale, apicultori, avicultori, veterinari, mecanic tractoriști etc.), se primesc ucenici în primul rînd dintre copiii țăranilor muncitori din regiunea respectivă.

Admiterea în școlile profesionale de ucenici se face în ordinea rezultatelor obținute la concursul de admitere și în limita locurilor planificate.

Înscrierile la concursul de admitere se fac între 10 iulie—24 august 1956 la sediul școlilor respective sau al centrelor școlare stabilite de ministerul, instituția sau organizația de care ele depind pe baza unei cereri însoțite de următoarele acte:

— certificat de naștere (copie legalizată);

— certificat de studii;

— certificat de sănătate, eliberat de dispensar, spital sau policlinică, în care se va specifica rezultatul analizei sîngelui și al radioscopiei pulmonare;

— declarația tip, din care să rezulte starea materială a părinților sau a susținătorilor legali.

Concursul de admitere în școlile profesionale de ucenici se va ține între 25—31 august 1956.

La școlile profesionale industriale, de transporturi, de construcții și mecanizarea agriculturii, concursul de admitere constă din următoarele probe:

— limba romînă (gramatica din programa claselor a V-VII, lectura literară din programa clasei a VII-a) scris și oral;

— matematica (aritmetică, algebră, geometrie) scris și oral.

La școlile profesionale sanitare și agricole (pentru meseriile de agricultori, legumicultori, viticultori, crescători de animale, apicultori, veterinari etc.) concursul de admitere constă din următoarele probe:

— limba romînă (gramatica din programa claselor a V—VII, lectura literară din programa clasei a VII-a) scris și oral;

— științe naturale (botanică, zoologie) oral.

În școlile cu altă limbă de predare decît cea romînă, examinarea se va face în limba maternă; în plus se va da o probă scrisă la limba romînă.

Subiectele probelor scrise și orale se vor stabili din materiile prevăzute în programele școlare ale claselor a V—VII.

Ucenicii care vor fi angajați în întreprinderile și instituțiile mici, cooperative meșteșugărești și la meseriași particulari, vor da examen de admitere la școala profesională cea mai apropiată, pe baza convenției încheiate între școală și întreprindere sau micul meseriaș. Examenul va avea loc în aceleași condiții și la aceeași dată ca și pentru ceilalți ucenici.

Continuare în numărul viitor

În fotografie: vasul dragă, care curăță canalul navigabil Sulina de bancurile de nisip.
Foto: AGERPRES

Poezii de la cititori

Pe plaiuri sucevene

Am colindat pe plaiurile — acestea
Cu codri seculari, cu rîuri mari
Și cu ciobani am stat adesea de vorbă
Cu dîrji mineri, cu vajnici pădurari.

Pe munți semeți, cu prietenii urcat-am —
Pe Giumalău și pe Rarău am fost —
Departe, jos, sclipea în văi Moldova,
De sub păduri sbucnind, din adăpost.

Am colindat!... Aicea ciocîrlia
În slăvi plutind tot spune de Ștefan,
Și vremuri vechi, de aspră bărbăție,
Și blestemă pe cel ce ni-i dușman.

Am cunoscut aicea oameni harnici,
Colectiviștii m-au luat cu ei
Și mi-au vorbit de ale lor strădanii,
De anii-aceștia uriași și grei;

Pe cîmp am fost, la secerat de grîne,
Cîntau sub holda-ntinsă pitpalaci,
Și-am respirat mireasmele de pîine
Urcînd în care pîntecoși saci.

Am fost pe lunci și-n codri-n zori de ziuă
Și-am ascultat privighetori cîntînd,
Același imn pe care Porumbescu
L-a murmurat pe strune ani la rînd...

Am colindat pe plaiurile — acestea
Cu codri seculari, cu rîuri mari,
Și-am stat la sfat de-atîtea ori sub zadă,
Cu dîrji mineri, cu vajnici pădurari;

Mi-au povestit atîtea despre viață,
De crugul vremii noastre dragi și noi,
Și le-am citit pe față încruntarea
Cînd se vorbea de domni și de război...

M-am dus cu ei în ospeții la nuntă,
M-am învîrtit în jocuri lîngă ei,
Și am cîntat!... Ce cîntece se cîntă!...
Și am cinstit; nu-i voie să nu bei!

Da, am umblat pe plaiuri sucevene;
Din vîrf de munte, patria privind.
În văi, departe, scînteia Moldova,
Pierzîndu-se-ntr-o ceață de argint!

RADU CIRNECI

Stuful — una din bogățiile patriei noastre, începe acum să fie valorificat.

În fotografie: o demonstrație practică de recoltare mecanizată a stufului, organizată de sectorul hidrologic al Academiei R.P.R. în ostrovul Maliuc din Delta Dunării.

Pe urmele materialelor nepublicate

„În comuna Căciulata, raionul Plenița, regiunea Craiova, agent veterinar este Stanciu Constantin. El nu-și face conștiincios datoria. Cînd este chemat să vadă o vită bolnavă nu vine, iar dacă aceasta moare el eliberează totuși certificatele necesare pentru a se putea încasa despăgubirile de la A.D.A.S.

Agentul nostru veterinar pleacă de la sfat, chipurile să vadă vitele bolnave iar în realitate se oprește pe la cetățenii care au vin mai bun. Pe lîngă toate acestea Stanciu Constantin are și ieșiri necorespunzătoare față de ceilalți funcționari ai sfatului care încearcă să-i atragă atenția asupra lipsurilor sale. Prin atitudinile sale, agentul veterinar Stanciu Constantin a devenit cunoscut tuturor, minus organelor competente, care ar fi trebuit să ia măsurile necesare" — ne scria într-o scrisoare un corespondent voluntar al ziarului nostru.

Faptele de mai sus au fost semnalate organelor de resort care n-au mai rămas pasive în fața lipsurilor agentului veterinar Stanciu Constantin. Ca urmare a acestui fapt, Stanciu Constantin a fost scos din funcția ce îi fusese încredințată. El a fost înlocuit cu un element cinstit și conștiincios.

„POPESCU 10 ÎN CONTROL"

CINEMA

Noul film romînesc „Popescu 10 în control" își propune să-l satirizeze pe demagogi și gură-cască, să-i demaște pe acei afaceriști care se mai strecoară încă în rețeaua noastră comercială. Intenție bună, care putea prilejui atît scenariștilor Silviu Georgescu și Nicuță Tănase, cît și regizorului Traian Fericeanu o confruntare — prin mijloacele comediei — dintre ceea ce este vechi și viața nouă care pulsează și triumfă în țara noastră.

Se poate spune însă că realizatorii au străbătut numai pe jumătate drumul propus. Elementele satirizate, de speța lui Bălănel — gestionarul unei cooperative, care face cele mai dubioase afaceri cu produsele repartizate, vînzătorul Marinică — mîna dreaptă a șefului, părtaș la toate matrapazlîcurile acestuia, sau ușor coruptibilul inspector Popescu 10 — un gură-cască notoriu — trezesc rîsetele, dar și oprobiul spectatorilor, printr-un comic suculent. În schimb oamenii muncii, care ar fi firesc să demaște mîrșăviile acestora abia dacă apar în film, prezența lor nefiind susținută organic în conflict.

Îi urmărim pe Bălănel și Marinică învîrtind după bunul lor plac treburile cooperativei, pentru ca la venirea inspectorului să-i cuprindă brusc îngrijorarea: „Dacă se va afla toate neregulile și „combinațiile", dacă inspectorul este într-adevăr atît de vigilent și integru pe cît o declară". Spectatorul se amuză copios, dîndu-și seama că între cuvintele demagogice, umflate ale inspectorului — care-și afișează integritatea și vigilența, ca pe niște atribute care-i aparțin exclusiv — și adevărata lui față este o mare distanță. Sub privirile „pătrunzătoare" și „vigilente" ale inspectorului, Bălănel reușește să aducă de cinci ori aceeași putină cu brînză — spre a justifica cantitatea trecută la registru. Iar apoi „imbatabilul" inspector, care a ajuns la concluzia că cei de la cooperativă sînt „băieți buni" și dorește să-i confrunte cu adunarea obștească, este din nou tras pe sfoară, spunîndu-i-se că în sat bîntuie o molimă cumplită, fapt care-l face să-și ia tălpășița.

Această parte a filmului care satirizează elementele corupte care mai există încă în aparatul nostru de stat, are neîndoios calități. Desigur că la realizarea unui comic savuros, un mare merit revine actorilor.

Există însă în episoadele țintind batjocorirea virulentă a elementelor dubioase de la cooperativă și momente de comic de o calitate îndoielnică peste care nu se poate trece ușor. Regia s-a simțit atrasă spre unele situații care frizează grotescul. Așa de pildă, omul de încredere al afaceriștilor, ascultînd la ușă discuția cu inspectorul, este împins din greșeală într-un butoi cu catran. Este un „gag" stupid, lipsit de sens și din păcate nu e singurul. În schimb regia nu a valorificat cinematografic o seamă de momente pline de haz ca acela cînd Popescu 10 își pierde ochelarii.

Nu în aceasta constă însă neajunsul capital al filmului. Spuneam la început că realizatorii au parcurs numai jumătate din drumul propus pentru că lipsesc cu totul din acțiune elementele care să ia poziția împotriva abuzurilor făcute la cooperativă. Este o deficiență semnalată și la alte comedii satirice cinematografice romînești

În „Popescu 10 în control" întîlnim din nou aceeași masă nediferențiată de oameni care fie că se resemnează să cumpere odată cu diferite mărfuri și sonerille impuse de gestionar, fie că protestează cu totul în afara acțiunii plecînd „la centru" să dea lucrurile în vileag. De altfel este semnificativ pentru modul cum au înțeles autorii să aducă pe ecran pe țăranii din comună că deși unul dintre cooperatori vede în ce fel este tras pe sfoară inspectorul cu putinile de brînză, oamenii nu încearcă prin toate căile să stea de vorbă cu trimisul de la centru, să-i deschidă ochii. Dimpotrivă. Conform schemei stabilite a scenariștilor, ei ies din raza de acțiune pentru ca urmarea indignării lor drepte să se facă simțită pe neașteptate în final, odată cu apariția unui al doilea inspector care va face în sfîrșit ordine la cooperativă.

Filmul „Popescu 10 în control" cu toate că-și îndreaptă focul satirei spre racile reale din rețeaua cooperației sătești, nu reușește să-și atingă întotdeauna ținta datorită slăbiciunilor semnalate. E cazul să repetăm — pentru a cîta oară? — că spectatorul așteaptă filme romînești actuale, valoroase, pe măsura condițiilor materiale excepționale pe care puterea populară le pune la dispoziția cineaștilor noștri.

ANA MIHAILESCU

O scenă din film

Slaba legătură cu viața

(Pe marginea lucrărilor conferinței regionale U.T.M. Bacău)

La tribună a urcat o fată scundă, cu fața arsă de soare, cu căutătura ageră.

—...Eu, tovarăși, mă întreb pe unde au fost membrii biroului comitetului regional? Din discuțiile de aci am înțeles că ei nu s-au prea dus prin întreprinderi, n-au dat pe la școli, pe la noi prin schelă, barem, nu i-am văzut de fel.

Era multă mîhnire în cuvîntul sondoriței Maria Barbu. Pe ea, care se frămîntă cu pasiune pentru problemele de viață ale tinerilor din schela 3 producție Modîrzău, o durea faptul că tovarășii de la comitetul regional nu vin să cunoască și să ajute concret activitatea utemiștilor din schele.

La tribuna conferinței s-au perindat mulți tineri delegați, dar aproape că nu a fost unul care să nu critice comitetul regional U.T.M. pentru slaba legătură cu organizațiile de bază, pentru tendințele de birocratism manifestate în muncă.

Dragomir Vasile, delegat al tinerilor constructori de la Bicaz, a vorbit foarte scurt:

— Tovarășii de la regiune vin pe la noi rar și numai cu ocazii festive. Ei sosesc, ne felicită „din goana mașinii" pentru realizările noastre și pleacă.

Cu aceeași tărie a criticat și eleva Ecaterina Corduneanu, delegata utemistelor de la școala medie de fete Bacău: „Școala noastră — a spus ea — este foarte aproape de sediul comitetului regional; de 2 ani însă nu am văzut decît o singură dată un membru al Biroului regional în mijlocul nostru, al elevelor".

Analiza profundă a activității comitetului regional U.T.M.-Bacău a scos puternic la lumină pe lîngă succese în muncă și o slăbiciune serioasă a muncii: membrii biroului regional U.T.M. au înlocuit în mare măsură munca vie, cu oamenii, prin munca „cu hîrtiile". Ei s-au complăcut adesea să stea liniștiți la centrul regional și să se ocupe de conducerea și dirijarea... hîrtiilor și telefoanelor. Deplasările pe teren, atîtea cîte au fost, se opreau de obicei la sediul comitetelor raionale. Lucrul acesta a dus la o accentuată rupere a membrilor biroului regional de problemele, frămîntările, inițiativele tinerilor. Lucrul acesta a dus la o insuficientă cunoaștere de către membrii biroului a tumultului vieții organizațiilor de bază, a utemiștilor, a dus la un slab control asupra aplicării hotărîrilor bune care au fost luate.

Tendințele de birocratism și-au pus, bineînțeles, pecetea asupra stilului de muncă în viața de organizație. Nu întîmplător, în regiune multe organizații utemiste folosesc încă metode bătrînești, neatrăgătoare de muncă. Nu întîmplător, metode și forme tinerești vii de activitate au fost părăsite, date uitării (așa s-a întîmplat cu consfătuirile brigăzilor de tineret pe ramuri și diverse forme de stimulare a lor). Nu întîmplător unele inițiative bune nu sînt extinse, nu trec dincolo de faza de experimentare (așa cum e cazul cu inițiativa textiliștilor de la Buhuși privind lichidarea absențelor din producție sau cu inițiativa tinerilor din Răcăciuni privind organizarea muncii cultural-educative la sate și alte inițiative tinerești importante și interesante). Și nu este de mirare că atunci cînd la comitetul regional U.T.M. a fost nevoie să se redacteze un material despre metodele noi în educația comunistă folosite de organizațiile U.T.M., cu greu s-a putut face un asemenea material. Aceasta fiindcă în realitate la comitetul regional se cunosc puține inițiative și forme noi în munca educativ-culturală, deși asemenea inițiative există și se nasc mereu jos în mase, așteptînd numai să fie susținute și extinse.

În regiunea Bacău, organizațiile U.T.M. au ridicat asemenea tineri curajoși și viteji, cum sînt cei de la construcția Hidrocentralei Bicaz care nu au pregetat să-și continue munca la baraj și la săpăturile de la tunel-ieșire, nici atunci cînd termometrul indica o temperatură foarte scăzută. Cei 20.000 de tineri antrenați în întreceri socialiste, cele 630 brigăzi și cele 140 posturi utemiste de control își aduc o contribuție însemnată la dezvoltarea economică a regiunii. A crescut mult în ultimii ani capacitatea organizațiilor U.T.M. de a mobiliza tineretul în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Este lesne de înțeles că succesele dobîndite de organizațiile U.T.M. ar fi fost mai mari, că viața organizației U.T.M. din regiune ar fi fost mai bogată, mai plină, dacă tovarășii din comitetul regional ar fi ținut o strînsă legătură cu verigile cele mai de jos ale organizației, ar fi ajutat mai mult masa tineretului în inițiative, în muncă, în rezolvarea diverselor probleme pe care le pune viața.

Prin cuvîntul delegaților la conferința regională — cuvînt care se caracterizează prin maturitate, adîncimea analizării problemelor, ascuțit spirit critic, combativitate — tineretul din regiunea Bacău a dovedit voința de a-și îmbunătăți mereu munca, de a tinde spre noi realizări, de a răspunde cu cinste încrederii partidului.

Cerînd pe bună dreptate comitetului regional U.T.M. să-și lichideze lipsurile manifestate în direcția întăririi legăturii cu organizațiile de bază, utemiștii regiunii Bacău nu trebuie să uite nici o clipă că succesele depind de munca fiecărui membru al organizației noastre, că este necesară o inițiativă permanentă a fiecăruia, o căutare creatoare a noului, că este necesară voința de nezdruncinat de a munci azi mai bine ca ieri și mîine mai bine decît azi.

C. ANDREESCU și E. RUCAR

RÎNDURI DESPRE TEHNICĂ ȘI ISTORIA EI

Povestea tehnicii se poate întrece în frumusețe cu oricare alta. Această poveste începe odată cu aceea a omenirii. Și în primele acte omenești descoperi o „tehnică",fie că este vorba despre alegerea unei pietre cu o parte rotundă, bună să-ncapă în căușul pumnului, și cu una ascuțită, unealtă și armă a primilor oameni, fie că este vorba despre construcția primului adăpost, despre modelatul lutului sau despre împletitul cojii de arbore, despre frecatul desnădăjduit al lemnelor uscate pentru obținerea scînteii sau despre măcinatul grăunțelor cu piatra peste piatră. Povestea tehnicii este povestea inventării procedeelor de prelucrare a neasemuitelor porțelanuri străvezii chinezești, a pînzei de in, a bronzului scitic, a săbiilor de Damasc, de Toledo și de Tula, este povestea metodelor de construcție a zidului chinezesc de 10.000 li și a Palatului soarelui, a canalelor de irigație din Mesopotamia, a apeductelor și șoselelor romane, a roții de turbină, a ceasornicului, a mașinilor cu abur și a motoarelor cu explozie, a tunelelor din Munții Alpi și a avioanelor cu reacție, a motoarelor electrice și a uriașelor hidrocentrale moderne. Este povestea comandei de la distanță și a automatizării.

Ce este tehnica? Cuvîntul vine de la grecescul „tekhne", care înseamnă artă, meșteșug. Este meșteșugul și iscusința în producerea și mînuirea uneltelor, meșteșug și iscusință întemeiate pe experiența strînsă de omenire în mii și mii de ani și pe știință, care este și ea cea mai generalizată experiență omenească.

Cînd știința a pătruns în toate ramurile practicii omenești, tehnica și-a găsit firul călăuzitor. Ea a devenit, după expresia savantului sovietic V. P. Vologdin: „Fizică plus economie".

Tehnica este un șir neîntrerupt de invenții și inovații; fiecare îmbunătățire, aparent neînsemnată, adusă procesului de producție se adună în fluviul uriaș al progresului tehnic. Este o senzație nespus de plăcută aceea pe care o are tehnicianul care creează un dispozitiv nou, un procedeu necunoscut pînă la el. Cînd mînuind aceleași mijloace, ca și toți ceilalți din jur, el izbutește să ridice meșteșugul pînă la granițele artei, cînd mașina se supune cuminte mișcărilor lui precise și sigure, cînd el devine cu adevărat stăpînul strungului, al războiului de țesut sau al tabloului de comandă a centralei, atunci tehnicianul simte ceea ce simte violonistul cînd, mîngîind coardele cu arcușul, vorbește sufletelor.

Tehnica primitivă

Moștenirea acestei perioade de dezvoltare a tehnicii a fost dezgropată de prin peșteri, de prin morminte străvechi. Este epoca pietrei.

Cu mult înainte de neasemuita descoperire a focului, omul în devenire a folosit instinctiv piatra cu ascuțiș natural ca să zgîrie, să lovească, să taie. Iată-l descoperind cum pătrunde colțul ascuțit al cremenei în lemn, în pămînt, în piatra mai moale. Iată-l folosind ascuțișul de cremene pentru a lovi cu putere și a răni de moarte vînatul. Brațul și pumnul său devin înzecit mai puternice înarmate cu colțul de piatră, iar în locul unghiilor și al dinților, el folosește tot mai obișnuit minunea de cremene. Nevoia de a lupta cu fiarele, de a-și agonisi hrana îl învăța să ciocănească piatră cu piatră, să-i înlăture așchiile care l-ar răni, s-o rotunjească și s-o ascută, să-și facă din ea ciocan și daltă, fierăstrău și răzătoare.

Ba mai tîrziu s-o și șlefuiască cu meșteșug. S-o îmbine cu osul animalelor, cu cornul de cerb.

Este în toate acestea vreo tehnică? Da, desigur! Avem de-a face cu un anumit procedeu de prelucrare a pietrei, a lemnului, a bambusului, a oaselor. Avem de-a face cu acte conștiente, îndreptate spre prefacerea materialelor din natură; iar iscusința prelucrării te face uneori să te minunezi de linia aproape elegantă a securii de cremene. Epoca mai veche și mai nouă a pietrei a durat sute de mii de ani. Încet, încet se naște obișnuința făuririi și mînuirii uneltelor. Încet, încet capătă mîna primitivului finețea, „îndemînarea", care vor deveni o dată măiestria sculptorului în fildeș sau marmură. Este tehnica primitivă. Este prima pagină a „istoriei făuririi organelor productive ale omului social". Este momentul I în istoria tehnicii.

Tehnica meșteșugărească

Cucerirea focului, cu puterea lui de transformare a alimentelor și mineralelor, a înmiit puterile omului în lupta pentru existență. Focul i-a deschis calea spre prelucrarea metalelor. Arama, cositorul, argintul, aurul, bronzul și în sfîrșit, fierul, au devenit, rînd pe rînd, materiale de prelucrare. Căușul de piatră sau din tidvă de animal, oala de lut, brăzdarul de lemn, săgeata și lancea de piatră, trunchiul de arbore pentru plutit pe apă au lăsat locul unor unelte și arme cu totul noi, cu totul deosebite. Pe lîngă îndeletnicirile casnice, cum sînt țesutul firelor de lînă și împletitul părului de capră, prelucrarea pieilor, agricultura primitivă, se nasc îndeletniciri ca aceea a mineritului, a topitului minereului în cuptoare, a construcției cuptoarelor metalurgice, a prelucrării metalului prin ciocănire, a producerii vopselelor și vopsitului. Se produce o schimbare esențială a tehnicii.

Apariția meșteșugarilor ca oameni care muncesc o viață întreagă într-o meserie anume are o însemnătate deosebită pentru omenirea întreagă și pentru fiecare popor în parte. Meșteșugul este temeiul civilizațiilor vechi și unul din izvoarele tehnicii actuale.

Fie ei meșteri sclavi în atelierele faraonilor egipteni sau ale stăpînilor de sclavi greci și romani, fie ei meșteri individuali în atelierele individuale din cetățile feudale, meșteri stăpîni al uneltelor lor, fie ei meseriași lucrînd în manufacturi sub comanda capitalului, meșteșugarii au fost purtătorii tehnicii care se întemelază pe „forța, îndemînarea, agilitatea și siguranța muncitorului individual în mînuirea instrumentului său" (K. Marx, Capitalul, I, pag. 319, ed. 2, P.M.R.). Ca și în tehnica primitivă, între material și mînă se găsește unealta, care împunge, găurește, taie, rade, șlefuiește, apasă, întinde. Dar uneltele de metal sînt mult mai bine adaptate la operațiile pe care are să le execute meșterul, sînt mult mai numeroase și mai variate, iar procedeul odată cucerit prin invenția unuia, cu greu se mai pierde. El este predat de la om la om, între zidurile aceluiași atelier în care lucrează alături generații diferite. Tradiția tehnică se fixează și se transmite. Iscusința se îmbogățește cu fiecare generație. Atelierul era locul păstrării și îmbogățirii tehnicii, iar calfa și meșterul — purtătorii tradiției tehnicii.

Dacă în perioada sclavagistă uneltele meșteșugarilor erau greoaie, ele au devenit tot mai suple și mai fine în atelierul meșteșugarului din cetatea feudală și au ajuns la cea mai potrivită formă a lor în manufacturile capitaliste.

În manufacturile capitaliste pătrundea încet, încet știința, descoperirea chimistului, a matematicianului și a mecanicianului. Dar tehnica manufacturieră rămîne mereu tehnică meșteșugărească. Meșteșugărească rămîne tehnica atîta vreme cît omul prelucrează cu ajutorul uneltei un obiect al muncii, unealta fiind prelungirea directă a mîinilor lui.

Tehnica mașinistă

Perioada meșteșugărească a lăsat omenirii o serie de moștenire, cum sînt busola, praful de pușcă, tiparul, ceasornicul automat. Fiecare dintre aceste moșteniri au avut un rol uriaș în dezvoltarea tehnicii și a societății.

Pe lîngă aceste moșteniri însă tehnica mașinistă a moștenit direct de la predecesoarea ei uneltele simple, perfect adaptate la executarea unei operații simple. Pe acest temei s-a putut ajunge la fabricarea mașinilor-unelte, care înlocuiesc uneltele.

Ce este o mașină-unealtă? Ea este, în primul rînd, un mecanism care pune în mișcare o unealtă parțială pentru executarea unei operații parțiale. Punînd în mișcare o unealtă potrivită, mașina-unealtă execută, sub comanda muncitorului, în locul muncitorului și mult mai repede decît el, o anumită operație. Dar pentru aceasta este nevoie să putem fixa burghie de diferite dimensiuni la mașina de găurit, la mașina de filetat — filete de forme potrivite, la mașina de frezat, la strunguri — cuțite de forme, mărimi, tării și ascuțișuri diferite.

Sediul tehnicii mașiniste este uzina. Dar mașina-unealtă nu este singurul element al tehnicii mașiniste. În uzină, mașinile-unelte sînt puse în mișcare de motoare, puse la rîndul lor în mișcare fie de abur, fie de puterea exploziei, fie de energia electrică obținută din cărbune sau din căderea de apă. Oricare ar fi sursa de energie, în tehnica mașinistă ea este o sursă indirectă, care deosebește și mașinile de forță, de transport și de ridicat, de pîrghiile, rolele, săniile și morile folosite în perioada tehnicii meșteșugărești, mișcate fie de forța brațelor sclavilor, fie de forța de tracțiune a animalelor, fie direct de forța căderii apelor. Dar nu aburul și electricitatea au creat mașinile unelte, ci mașinile-unelte au determinat nevoia unor izvoare de energie puternice și neîntrerupte. Epoca mașinistă în tehnică este o epocă de neîncetată transformare a mijloacelor noi în mijloace mai noi. Mecanica, fizica și, cu deosebire, știința electricității, chimia și, ca o încoronare a tuturora matematica se dezvoltă în cursul veacurilor XVII, XVIII, XIX răspunzînd nevoilor tehnicii și transformînd-o într-o aplicare a cunoașterii științifice.

Caracterul esențial al tehnicii mașiniste este, așadar, iscusința de a conduce mașina, purtătoare a uneltei. Știința este aliatul ei cel mai puternic și fără de care ea nu poate exista.

Automatizarea

Momentul actual în dezvoltarea tehnicii, momentul la care asistăm reprezintă trecerea spre o etapă nouă a tehnicii. Analiza științifică a procesului de producție, aplicarea legilor matematicii și ale fizicii duc la o concepție și la o practică nouă. Fiecare mașină în parte devine un organ comandat de un „creier artificial", alcătuit dintr-o serie de aparate de măsurat de mare precizie și dintr-o serie de dispozitive care reglează diferitele faze ale procesului. Automatizarea constă în programarea de către om a fenomenelor ce urmează să se întîmple într-o instalație productivă. Întreaga muncă fizică, toate manipulările și reglările sînt predate dispozitivelor care alcătuiesc instalația. Omul, care trebuie să înțeleagă programul pe care-l supraveghează, rămîne cu această unică funcțiune: supravegherea generală a automatelor care controlează procesul. În condițiile automatizării, caracterul muncii se schimbă în mod fundamental. Între obiectul muncii și omul care o efectuează nu mai intervine mîna cu iscusința ei, nici în conducerea uneltei, nici în conducerea mașinii, ci gîndirea muncitorului, devenit tehnician, care trebuie numai să știe unde și cînd să intervină.

Automatizarea înseamnă împletirea științei cu producția. Știința veacului nostru transformă în realitate visurile cele mai îndrăznețe. Comanda la distanță de sute sau mii de kilometri, conducerea de la distanță a vehiculelor aeriene, transmiterea sunetelor și imaginilor peste mări și continente sînt înfăptuiri ale tehnicii actuale.

Razele Röntgen, razele emise de izotopii radioactivi, electronii și protonii, care pînă mai ieri trăiau doar în mintea savanților, sînt slujitori cuminți ai tehnicii. Radarul, televiziunea, microscopul electronic, mașinile de rezolvat ecuații diferențiale și energia nucleară sînt cuceriri ale omului înarmat cu știința. Dacă ele nu sînt încă astăzi pretutindeni, nimeni nu se îndoiește că tînărului de azi îi vor fi tot atît de familiare ca aparatul de radio sau cinematograful sonor.

Marea întrecere

Cînd, la Conferința de la Geneva pentru folosirea pașnică a energiei nucleare au luat cuvîntul, în fața lumii întregi, savanți, ingineri și medici sovietici, vorbind despre înfăptuirile lor, cînd, de pe cerul Londrei a coborît lin avionul de pasageri, cu reacție, TU-104, cînd, în sfîrșit, un sovietic a vorbit savanților londonezi despre barierele magnetice create pentru a stăpîni în laborator sinteza heliului, atunci pînă și cei mai înrăiți dușmani ai lumii socialiste au înțeles ce se petrece pe tărîmul dezvoltării tehnicii în țările sistemului socialist.

Lumii îi este dat să vadă și să-nțeleagă astăzi fenomene noi pe planul dezvoltării tehnicii. La Tîrgul de la Leipzig lumea a asistat la vînzarea strungurilor create de tehnicienii noștri către țări cu puternică tradiție industrială. Tractoare construite de tehnicienii noștri trag plugurile mecanice pe glile altor țări. Utilajul petrolifer produs de tehnicienii noștri sapă puțuri dincolo de zidul chinezesc și pe meleagurile Indiei.

Acestea toate nu s-ar fi putut întîmpla dacă țara noastră ar fi rămas o simplă piață de desfacere a industriei capitaliste străine; dacă uzinele, căile ferate, subsolul, pădurile ar fi rămas în mîinile capitaliștilor. Naționalizarea principalelor mijloace de producție a fost punctul de pornire pentru economia noastră nouă, pentru tehnica noastră nouă, pentru ritmul nou, accelerat, de dezvoltare a tehnicii în patria noastră. Proprietatea capitalistă nu cunoaște alt factor de schimbare a tehnicii vechi decît concurența și profitul, pe cînd proprietatea obștească, a poporului are în tehnica înaintată cel mai credincios aliat în lupta pentru belșug. De aceea socialismul înseamnă și înnoirea și reînnoirea neîncetată a tehnicii.

Participăm la o mare întrecere pe plan mondial, între țările capitaliste pe de o parte, și țările lagărului socialist pe de altă parte. Noi avem puternice temeiuri să credem că, în această întrecere țările socialiste vor ieși învingătoare. În aceste țări unde tehnica se plămădește în creierul fiecărui muncitor și tehnician care participă la marea inițiativă, în aceste țări, unde stăpînul sculelor și mașinilor, poporul muncitor, își desăvîrșește cu grijă mijloacele de luptă cu natura și unde generalizarea noului este o lege de viață, în sfîrșit, în aceste țări, între care împărțirea muncilor în toate domeniile și în domeniul tehnic se face pe baza celei mai frățești colaborări și ținînd seama de înzestrarea naturală a fiecărei țări, este firesc ca ritmul creației tehnice să crească fără încetare.

Dar aceasta presupune însușirea științei. Aceasta presupune însușirea teoriei procedeului, a mașinii, a automatului de reglare.

În epoca în care se pune problema mecanizării complexe, a electrificării totale, a automatizării, în epoca în care tehnicitatea se măsoară după măiestria și priceperea în conducerea agregatelor de mașini, cînd apăsarea unui comutator deslănțuie forța uriașă a miilor și zecilor de mii de cai putere, cînd oamenii se pregătesc pentru călătoriile astrale și se întrec cu soarele, n-o poți scoate la capăt numai cu cele „din bătrîni moștenite". Însușirea științei este de aceea condiția succesului fiecărui tînăr.

Cucerirea tehnicii noi dă aripi visurilor noastre și mijloace de înfăptuire a lor. Să răspundem astfel chemării vieții, urcînd pe culmile științei și tehnicii.

MAX SOLOMON

PENTRU O REZOLVARE CONCRETĂ A PROBLEMEI DEZARMĂRII

* * *

Mesajul lui N. A. Bulganin adresat lui A. Segni

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 iunie, D. P. Pojidaev, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Italia, l-a vizitat pe Antonio Segni, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Italiene, și i-a înmînat următorul mesaj din partea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin:

„Moscova, Kremlin

6 iunie 1956

Stimate domnule președinte al Consiliului de Miniștri,

Aș dori să abordez în această scrisoare problema dezarmării care în actualele condiții este de cea mai mare importanță și urgență.

Cele două războaie mondiale, care au avut loc în decursul unei singure generații, au pricinuit omenirii nenumărate nenorociri. Popoarele și guvernele nu pot să nu-și dea seama de faptul că izbucnirea unui al treilea război mondial, cu folosirea unor asemenea noi tipuri de arme ca cea atomică și cu hidrogen, ar duce la și mai multe victime omenești și distrugeri. Tocmai de aceea după cel de al doilea război mondial problema dezarmării nu dispare de pe ordinea de zi a Organizației Națiunilor Unite care este menită să asigure pacea și securitatea popoarelor. Acum, cînd Italia a devenit membră a O.N.U., guvernul dvs. are, la rîndul său, posibilitatea de a participa activ la discutarea în O.N.U. a problemei dezarmării. Sperăm că Italia va exercita în această problemă o influență pozitivă în O.N.U.

După cum se știe, tratativele cu privire la dezarmare, care se duc de peste zece ani în Organizația Națiunilor Unite, nu au dat pînă în prezent rezultate pozitive. Or, acum, cînd are loc o anumită slăbire a încordării internaționale și „războiul rece" cedează tot mai mult locul dezvoltării colaborării și contactelor prietenești între popoare, s-au creat condiții favorabile pentru înfăptuirea unor măsuri eficace în vederea dezarmării. După părerea guvernului sovietic în aceste împrejurări trebuie găsite noi moduri de a aborda rezolvarea problemei dezarmării. În această ordine de idei ar avea o mare însemnătate măsurile practice ale statelor în vederea reducerii armamentelor și forțelor lor armate.

Faptul că anumite state sînt participante la unele acorduri sau altele, în baza cărora ele și-au asumat obligații cu caracter militar, nu trebuie să constituie un obstacol ca de pe acum cele mai mari state — participante la asemenea acorduri — să întreprindă acțiuni practice în vederea reducerii armamentelor și forțelor lor armate.

Cred că dvs., domnule președinte, veți fi de acord cu mine că luarea de pe acum a unor asemenea măsuri, fără a aștepta realizarea unui acord internațional, ar contribui la însănătoșirea continuă a situației internaționale și la întărirea încrederii între state.

Tocmai de aceste considerente s-a călăuzit guvernul sovietic, adoptînd hotărîrea cu privire la noua reducere importantă a forțelor sale armate, cu 1.200.000 de oameni, în afară de reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni, efectuată în 1955. În măsură corespunzătoare vor fi reduse armamentele și mijloacele tehnice militare ale forțelor armate ale U.R.S.S. precum și cheltuielile Uniunii Sovietice prevăzute de bugetul de stat al U.R.S.S. pentru nevoile militare.

Guvernul sovietic este convins că toate statele sînt interesate în rezolvarea problemei dezarmării și își exprimă speranța că guvernul italian și dvs. personal, domnule președinte, veți examina cu toată atenția declarația din 14 mai a guvernului sovietic în problema dezarmării, declarație anexată la prezentul mesaj, și vă veți aduce contribuția la cauza slăbirii continue a încordării internaționale, la cauza consolidării păcii și securității generale.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale
ANTONIO SEGNI,
președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Italiene

Roma"

Mesajul lui N. A. Bulganin adresat lui L. Saint-Laurent

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 iunie, D. S. Ciuvahin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Canada, l-a vizitat pe Louis Saint-Laurent, primul ministru al Canadei, și i-a înmînat următorul mesaj din partea lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

„Moscova, Kremlin

6 iunie 1956

Stimate domnule prim ministru,

Aș vrea să am cu dvs. un schimb de păreri asupra unei probleme internaționale atît de importante cum este problema dezarmării, la examinarea căreia participă cele două țări ale noastre în subcomitetul pentru dezarmare al Organizației Națiunilor Unite.

În prezent trebuie constatat, din păcate, că îndelungatele tratative duse în O.N.U. cu privire la această problemă nu au dat încă rezultate pozitive. Nu putem totuși să nu recunoaștem că rezolvarea acestei probleme devine tot mai imperioasă, în deosebi odată cu apariția unor noi tipuri de arme de exterminare în masă ca bomba atomică și cu hidrogen.

Cred că dvs., domnule prim-ministru, veți fi de acord cu mine că în actualele condiții ale unei anumite micșorări a încordării internaționale există posibilități favorabile pentru ca statele să efectueze măsuri concrete în vederea reducerii armamentelor și forțelor armate.

Guvernul sovietic a primit cu satisfacție declarația făcută de ministrul Afacerilor Externe al Canadei la 20 martie în Camera Comunelor, și anume că Canada va face tot posibilul în direcția realizării unei dezarmări eficace care să contribuie la micșorarea încordării internaționale și să ușureze reglementarea celorlalte probleme nerezolvate.

Sîntem profund convinși că înfăptuirea de către state a unor măsuri în vederea reducerii armamentelor și forțelor lor armate, înainte de a se fi realizat un acord internațional în această problemă, ar contribui la stabilirea unei mai mari încrederi între state și la consolidarea păcii generale. Călăuzindu-se tocmai după aceste considerente, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea cu privire la noua reducere importantă a forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 1.200.000 de oameni, cu reducerea corespunzătoare a armamentelor și cheltuielilor militare, în afară de reducerea forțelor armate sovietice cu 640.000 de oameni, efectuată anterior.

Adresîndu-vă acest mesaj, îmi exprim speranța că guvernul Canadei, care este reprezentat în subcomitetul O.N.U. pentru dezarmare, și căruia îi revine o răspundere deosebită pentru rezolvarea cît mai grabnică a problemei dezarmării, va examina cu toată atenția declarația din 14 mai a guvernului sovietic în problema dezarmării, declarație anexată la prezentul mesaj și va considera posibil să întreprindă acțiuni care vor contribui la rezolvarea problemei dezarmării în interesul consolidării păcii și securității generale a popoarelor.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale
LOUIS SAINT-LAURENT,
primul ministru al Canadei

Ottawa".

Mesajul lui N. A. Bulganin adresat lui A. Menderes

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 iunie B. F. Podterob, ambasadorul U.R.S.S în Turcia, l-a vizitat pe Fuad Köprülü, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Turce, căruia i-a înmînat următorul mesaj adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., primului ministru al Republicii Turce, A. Menderes:

„Moscova, Kremlin

6 iunie 1955

Stimate d-le prim ministru,

Aș vrea să fac cu dv. un schimb de păreri asupra unei probleme internaționale atît de importante ca problema dezarmării. Sîntem convinși că rezolvarea pozitivă a acestei probleme ar fi primită cu satisfacție de popoarele țărilor noastre.

Or, după cum știți, recenta sesiune de la Londra a subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare, s-a încheiat, din păcate, din nou fără nici un rezultat. Așadar, tratativele cu privire la dezarmare, care se duc de peste zece ani în Organizația Națiunilor Unite, nu au dat pînă în prezent rezultate pozitive, și cursa înarmărilor care sustrage uriașe resurse umane și materiale continuă.

Nu putem, totuși, să nu recunoaștem că rezolvarea acestei probleme devine din ce în ce mai imperioasă, îndeosebi odată cu apariția noilor tipuri de arme de exterminare în masă, ca bombele atomice și cu hidrogen.

Cred că dv., d-le prim ministru, veți fi de acord cu mine că în actuala situație care se caracterizează printr-o anumită atenuare a încordării internaționale există posibilități favorabile pentru înfăptuirea de către state a unor măsuri concrete în vederea reducerii armamentelor și forțelor armate. Acest lucru este cu atît mai necesar, cu cît uriașele cheltuieli militare care se fac într-o serie de țări în legătură cu cursa înarmărilor creează statelor dificultăți economice serioase și apasă ca o povară grea pe umerii populației, ceea ce s-a arătat în repetate rînduri și în declarațiile unor oameni de stat al Turciei.

Sîntem profund convinși că înfăptuirea de către state a unor măsuri în vederea reducerii forțelor lor armate, înainte de a se fi realizat un acord internațional în această problemă, ar contribui la stabilirea unei mai mari încrederi între state și la consolidarea păcii generale, ceea ce este deosebit de important în relațiile dintre statele vecine. Călăuzindu-se tocmai după considerentele susmenționate, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea cu privire la o nouă reducere importantă a forțelor armate ale Uniunii Sovietice cu 1.200.000 de oameni, cu reducerea corespunzătoare a armamentelor și cheltuielilor militare, în afară de reducerea forțelor armate sovietice cu 640.000 de oameni, efectuată anterior.

Adresîndu-vă acest mesaj, îmi exprim speranța că guvernul Turciei va examina cu toată atenția declarația din 14 mai a guvernului sovietic în problema dezarmării, declarație anexată la prezentul mesaj, și că la rîndul său va considera posibil să întreprindă acțiuni care să poată contribui la rezolvarea problemei dezarmării în interesul consolidării păcii și securității generale a popoarelor, precum și la stabilirea unor relații cu adevărat de bunăvecinătate între țările noastre.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale
ADNAN MENDERES,
primul ministru al Republicii Turce

Ankara"

Cine sînt adevărații teroriști...

În urma consultărilor care au avut loc între Eden, Lennox-Boxd, ministrul Coloniilor, și John Harding, guvernatorul insulei Cipru, s-a hotărît următoarele: 1. să nu se ducă nici un fel de tratative înainte de lichidarea totală a acțiunii teroriste din Cipru; (așa se denumește în Occident mișcarea de autodeterminare a cipriotilor — n.r.); 2. — să se publice în curînd o proclamație anunțînd o nouă inițiativă politică britanică (se promite libertate Ciprului peste 15 ani — n.r.); 3. — să se prevadă că în nici un caz tratativele care vor avea loc după restabilirea ordinei nu se vor duce cu arhiepiscopul Makarios; 4. — redactarea unei constituții prin care să se confere autonomie internă insulei Cipru. (Un asemenea simulacru de constituție a fost respins în trecut de ciprioți — n.r.).

Reafirmarea politicii „ferme" dusă de Anglia în Cipru a fost primită cu indignare de populația cipriotă.

Fotografia alăturată este cît se poate de edificatoare asupra „măsurilor" concrete luate de englezi în Cipru, ca și asupra adevăraților teroriști.

Procesul autorilor agresiunii împotriva Legației R.P.R. de la Berna

BERNA 11 (Agerpres). — La 11 iunie a.c. a început la Berna procesul autorilor agresiunii care a avut loc acum mai bine de un an împotriva Legației R.P.R. din Berna.

După cum se știe, în noaptea de 14 spre 15 februarie 1955, indivizi înarmați au atacat sediul Legației R.P.R din Berna, au asasinat pe șoferul legației el Aurel Șețu, au ocupat și devastat localul misiunii diplomatice romîne în Elveția.

Procuratura federală a trimis în judecată ca vinovați de faptele de mai sus pe Beldeanu Oliviu, Chirilă Ion, Codrescu Stan și Ochiu Dumitru.

Procurorul federal a reținut următoarele capete de acuzare: omor intenționat și complicitate la omor intenționat, abandonarea unui rănit, sechestrare ilegală și constrîngere împotriva unor persoane, periclitarea vieții unor persoane, violență și amenințare împotriva unor funcționari publici elvețieni, distrugere de documente, introducere ilegală de arme în Elveția, furnizare de informații politice interzise, distrugerea cu rea voință a stemei unui stat străin.

Curtea penală federală este prezidată de judecătorul federal dr. Paul Schwartz. Rechizitoriu va fi susținut de procurorul general al Confederației elvețiene, Rene Dubois.

Văduva lui Aurel Șețu s-a constituit parte civilă în proces.

De peste HOTARE

Oaspeții iugoslavi vizitează Stalingradul

STALINGRAD 11 (Agerpres). TASS transmite: În dimineața zilei de 11 iunie pe străzile și piețele scăldate în soare ale Stalingradului domnea o animație neobișnuită. În grupuri și de unul singur, în automobile, cu motociclete, biciclete, în autobuse și tramvaie, locuitorii se îndreptau spre gară pentru a întîmpina pe Iosif Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

În jurul orei 9 (ora Moscovei) în regiunea gării erau adunate aproximativ 100.000 de persoane. Clădirea gării era pavoazată cu drapelele de stat al R.P.F. Iugoslavia, U.R.S.S. și R.S.F.S.R.

La ora 9 și 30 de minute în gară sosește trenul special. Din vagoane coboară tovarășul Iosip Broz-Tito, cu soția, tovarășii N. S. Hrușciov și A. I. Mikoian.

Pe peron oaspeții au fost întîmpinați de: I. K. Jegalin, prim secretar al Comitetului regional de partid Stalingrad, I. S. Pankin, președintele Comitetului executiv regional, A. V. Dînkin, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc Stalingrad, mareșalul Uniunii Sovietice A. I. Eremenko, comandantul districtului militar, reprezentanți ai oamenilor muncii, ai organizațiilor obștești, ziariști. La sosire a fost aliniată o gardă de onoare și executate imnurile de stat ale Iugoslaviei și Uniunii Sovietice.

Mareșalul Iosip Broz-Tito și mareșalul A. I. Eremenko au trecut în revistă garda de onoare și au primit raportul. Un grup de pionieri a oferit oaspeților buchete de flori.

În piața gării, oamenii muncii din Stalingrad au întîmpinat pe oaspeți cu aclamații de salut și cu aplauze furtunoase.

Adresîndu-se prietenilor iugoslavi, A. V. Dînkin a spus:

Dragă tovarășe președinte! Dragi tovarăși! Vă salutăm cu căldură, din toată inima, în orașul nostru, în fața zidurilor căruia a fost dată lovitura hotărîtoare trupelor germano-fasciste.

Locuitorii Stalingradului, ca și toți oamenii sovietici, sînt bucuroși de apropierea dintre țările noastre.

Vă invităm să vizitați orașul. Ori unde veți dori să mergeți veți găsi o primire caldă, cordială — veți fi întîmpinați pretutindeni ca prietenii cei mai apropiați, ca reprezentanții poporului iugoslav frate pentru care poporul sovietic nutrește o mare dragoste.

Iosip Broz-Tito a rostit o cuvîntare la microfon.

Cuvîntarea lui Iosip Broz-Tito

Dragi tovarăși! Îngăduiți-mi să vă salut cu căldură în numele delegației guvernamentale iugoslave și în numele întregului popor iugoslav.

Sîntem bucuroși că am avut posibilitatea de a veni în acest oraș eroic care a dat prima lovitură decisivă cotropitorilor fasciști. Noi, cei din Iugoslavia, cunoaștem istoria acestei lupte eroice: și noi ne aflam atunci în interiorul fortăreței fasciste. Noi am urmărit lupta eroică desfășurată aici, în acest oraș. Victoria repurtată în acest oraș a însemnat, de fapt zdrobirea trupelor fasciste și a constituit un uriaș sprijin moral și pentru noi, care am luptat împotriva aceluiaș dușman. Am venit aici pentru a vedea uriașele succese pe care le-ați obținut după terminarea celui de-al doilea război mondial.

Am văzut aici cu bucurie nespusă că într-un timp scurt, în decurs de cîțiva ani, ați reușit să creați un oraș nou pe locul unde se afla înainte cel vechi.

Vă doresc, dragi tovarăși, multe succese și în viitor în construcția voastră, în munca constructivă pentru dobîndirea unei vieți și mai bune, pentru victoria comunismului în întreaga Uniune Sovietică. În Iugoslavia noi am făcut de asemenea un mare pas înainte în perioada care a trecut de la alungarea cotropitorilor fasciști. Și țara noastră a fost groaznic ruinată, dar noi am refăcut-o, am construit uzine și fabrici noi, o viață nouă. Atît în timp de pace cît și în timp de război Iugoslavia merge umăr la umăr cu poporul sovietic spre același țel, spre victoria socialismului.

Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Iugoslavia!

Asistența a ascultat cu o deosebită atenție cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

Dragi tovarăși cetățeni ai Stalingradului!

Sîntem deosebit de bucuroși să vă salutăm astăzi, cu prilejul sosirii în gloriosul vostru oraș a prietenului nostru, tovarășul Tito, și a celorlalți conducători ai Iugoslaviei, care reprezintă poporul iugoslav **(urale, aplauze).**

Tovarăși, ați venit astăzi în această piață pentru a vă exprima solidaritatea cu clasa muncitoare, cu toți oamenii muncii din Iugoslavia, pentru a demonstra unitatea noastră în lupta pentru mărețul țel final al clasei muncitoare — pentru viitorul ei **(urale, aplauze).**

Tovarăși, vouă, cetățeni ai Stalingradului, trebuie să vă fie foarte plăcut să-l primiți pe tovarășul Tito. Greutățile excepționale îndurate de oamenii care au locuit la Stalingrad în timpul războiului au fost îndurate și de oamenii muncii din Iugoslavia. Trupele sovietice au luptat aici cu eroism împotriva fascismului. Noi știm cu cît eroism au luptat împotriva fascismului partizanii, iar ulterior armata organizată în Iugoslavia sub conducerea partidului comunist, în frunte cu prietenul nostru, tovarășul Tito. **(aplauze, urale).**

Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și popoarele Iugoslaviei! **(Aplauze, urale).**

Vă chem, tovarăși, să lucrați mai bine, să luptați pentru îndeplinirea cu succes a celui de al 6-lea cincinal. Aceasta va constitui un mare pas înainte pe calea spre comunism.

Salut locuitorilor Stalingradului — muncitorilor, inginerilor, funcționarilor, tuturor oamenilor muncii, care muncesc cinstit și cu abnegație pentru binele patriei lor — Marea Uniune Sovietică **(aplauze furtunoase, îndelungate, urale)**.

După miting oaspeții au plecat să viziteze monumentele istorice și culturale ale Stalingradului.

Iosip Broz-Tito, N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian și persoanele care îl însoțesc au urcat pe movila lui Mamaev, unde președintele Iugoslaviei a depus o coroană pe mormîntul eroilor care au căzut în luptele de la Stalingrad.

Dea lungul străzilor și al piețelor pe unde au trecut, oaspeții au fost salutați cu căldură de locuitorii orașului.

La ora 13, președintele Iosip Broz-Tito, tovarășii N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian și persoanele care îl însoțesc au plecat spre canalul navigabil Volga-Don „V. I. Lenin".

O nouă dovadă a prieteniei romîno-sovietice

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., acordînd o deosebită însemnătate politică întăririi continue a prieteniei și colaborării între popoarele romîn și sovietic, a hotărît să transfere guvernului Republicii Populare Romîne valori istorice ale artei aplicate, decorative și plastice romînești. Aceste opere au fost predate de guvernul Romîniei spre păstrare în Rusia, în anii primului război mondial, cînd Romînia a fost aliata Rusiei. În anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei toate arhivele sovietice și valorile de stat, inclusiv cele romînești, au fost evacuate în regiunile țării aflate în afară de primejdie. În prezent, oamenii de știință și specialiștii sovietici și-au încheiat activitatea în legătură cu studierea și sistematizarea fondurilor evacuate în trecut. Au fost puse în ordine, depistate și sistematizate în întregime de asemenea și valorile istorice și artistice romînești, care se află în păstrare în U.R.S.S.

Printre aceste valori există 1350 de tablouri, gravuri și desene ale cunoscuților pictori romîni Theodor Aman, Nicolae Grigorescu, Octav Băncilă, Ștefan Luchian, Constantin Daniel Rosenthal, Ion Andreescu, Gheorghe Tattarescu, Ion Negulici, C. Satmary și alții. O colecție formată din 156 de icoane reprezintă pictura veche romînească din secolele XVI-XVII. Țesăturile, în special odăjdiile și vestmintele bisericești împodobite cu diamante și pietre prețioase, reprezintă piese rare ale cusăturii romînești din secolele XVI-XVII. Printre valori se află aproximativ 50 de obiecte laice și bisericești (cădelnițe de aur și de argint, mitre, candele, cruci, pocale și altele) creații ale maiștrilor populari romîni din secolele XVI-XVII.

O mare însemnătate istorică și artistică o reprezintă vasta colecție de monezi și medalii alcătuită din 35.533 de piese, printre care se relevă monezile din secolul al VII-lea înaintea erei noastre din insula Egina, din secolul al VI-lea înaintea erei noastre din insula Lesbos, monezi de aur ale regelui Macedoniei, Alexandru al III-lea, și ale regelui Egiptului, Ptolomeu I, ale regelui Traciei, Lisimah, monezi bătute de împărați romani, regi bizantini, califi arabi, precum și monezi și medalii romînești.

Un tezaur deosebit de prețios, de la sfîrșitul secolului al IV-lea al erei noastre, găsit în apropiere de Pietroasa (N.R. — tezaur cunoscut sub numele „Cloșca cu pui") este alcătuit din pocale de aur, o tavă mare, inele, brățări.

Deși moșierii și capitaliștii romîni au participat de două ori — în 1918 și în 1941-1944 — la războaie împotriva Rusiei Sovietice, ruinînd țara noastră și distrugînd monumentele ei istorice și artistice, poporul sovietic a păstrat cu grijă toate aceste opere de artă, care reprezintă o mare valoare istorică și artistică. Guvernul U.R.S.S. și poporul sovietic au privit întotdeauna aceste valori ca un bun inalienabil al poporului romîn însuși.

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., transferînd aceste valori artistice guvernului Republicii Populare Romîne care exprimă voința și interesele întregului popor, este convins că acest act prietenesc va fi o contribuție importantă la cauza întăririi continue a colaborării frățești, de nezdruncinat, dintre popoarele sovietic și romîn.

Pe scurt

STOCKHOLM. După ce a participat la prima întîlnire a Comisiei europene pentru chimioterapia tumorilor, ce a avut loc la Oslo, acad. prof. C. I. Parhon s-a oprit în drumul de înapoiere pentru o vizită de cîteva zile în Suedia.

VARȘOVIA. — La 10 iunie a sosit la Varșovia, la invitația Consiliului de Stat și a guvernului R.P. Polone, S. Radhakrishnan, vicepreședintele Republicii India, care a vizitat Cehoslovacia.

ROMA. — La 10 iunie a sosit în vizită oficială la Roma președintele Republicii Indonezia, Sukarno

PEKIN. — La 10 iunie Mao Țze-dun, președintele Republicii Populare Chineze și Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al R.P. Chineze, l-au primit pe Sudiro, primarul capitalei Indoneziei — Djakarta, care vizitează China.

TIRANA. — Între 5-9 iunie o escadră de vase militare sovietice a făcut o vizită de prietenie Republicii Populare Albania.

La 10 iunie, vasele militare sovietice au plecat spre patrie.

HELSINKI. — La 10 iunie s-a deschis la Otaniemi, suburbie a orașului Helsinki, Întîlnirea Internațională a Ziariștilor.

Cu prilejul acestei întîlniri au sosit la Helsinki peste 200 de delegați și observatori din 38 de țări.

BERLIN. — La cel de-al 7-lea concurs internațional de modă care va avea loc la Varșovia între 17—24 iunie va avea loc o expoziție de mode pentru femei, bărbați și copii la care vor participa U.R.S.S., R.D.G., R.P Polonă, R. Cehoslovacă, R.P Ungară și R.P.R.

WASHINGTON. — Agenția Associated Press anunță că ministrul Afacerilor Externe canadian, Lester Pearson, a sosit la 9 iunie la Washington unde urmează să aibă întrevederi cu secretarul Departamentului de Stat american, John Foster Dulles, și cu alte personalități oficiale pentru a discuta diferite probleme referitoare la N.A.T.O.

TELEGRAME

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresată de K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov lui Dwight Eisenhower, președintele Statelor Unite ale Americii.

Excelenței sale
DWIGHT D. EISENHOWER
Președintele Statelor Unite ale Americii
Casa Albă, Washington

Stimate Domnule Președinte,

Cu un sentiment de profundă părere de rău am aflat despre boala Dvs.

Împreună cu întregul nostru popor ne exprimăm convingerea că sănătatea Dvs. se va restabili în timpul cel mai scurt și veți putea trece la îndeplinirea înaltelor Dvs sarcini.

Cu sinceră stimă,
K. VOROȘILOV
N. BULGANIN
N. HRUȘCIOV

Moscova 10 iunie 1956

★

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

Excelenței sale
Dwight D. Eisenhower
Președintele Statelor Unite ale Americii.
Casa Albă, Washington

Stimate Domnule Președinte,

Cu adîncă emoție am aflat despre boala dv.

Ultimele știri despre reușita operației mă bucură și sînt convins că vă veți însănătoși grabnic.

Familia mea și eu personal vă trimitem, Domnule Președinte, cele mai bune și mai cordiale urări.

Cu sinceră stimă,
G. JUKOV
mareșal al Uniunii Sovietice
11 iunie 1956, Moscova.

Starea sănătății președintelui Eisenhower

WASHINGTON. Medicii președintelui Eisenhower au declarat la o conferință de presă specială în seara zilei de 9 iunie că președintele Eisenhower va fi în măsură să-și reia activitatea peste 4—6 săptămîni îndeplinind „toate obligațiunile" ce-i revin și să candideze din nou la postul de președinte.

Starea sănătății președintelui, au anunțat ei, este „excelentă"; el va putea părăsi spitalul aproximativ peste 15 zile, dacă nu vor surveni nici un fel de complicații.

Sosirea prințului moștenitor al Yemenului El-Badr la Moscova

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iunie a sosit la Moscova, răspunzînd invitației guvernului sovietic, prințul moștenitor al Yemenului, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe, alteța sa regală, Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr și persoanele care îl însoțesc

Pe aeroportul central, pavoazat cu steagurile de stat ale U.R.S.S. și Yemenului, Seif Ul-Islam Muhammed El-Badr și persoanele care îl însoțesc au fost întîmpinate de M. G. Pervuhin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., precum și de șefi ai reprezentanțelor diplomatice acreditați la Moscova, ziariști sovietici și străini.

Pe aeroport a fost aliniată o gardă de onoare și s-au executat imnurile de stat ale Yemenului și U.R.S.S.

Lucrările conferinței organizației regionale U. T. M. București

În zilele de 9 și 10 iunie s-au desfășurat în aula Facultății de științe juridice din Capitală lucrările conferinței organizației regionale U T.M. București.

Lucrările Conferinței au fost conduse de tov. Cornel Vlad, membru în Biroul C.C. al U.T.M. Tov. Marin Vasile a prezentat darea de seamă asupra activității comitetului regional U T. M., desfășurată pentru îndeplinirea sarcinilor multilaterale ce revin Uniunii Tineretului Muncitor.

Tov. Vasile Cristache a adus apoi salutul Comitetului regional București al P.M.R. participanților la conferința regională U.T.M.

La discuții au luat cuvîntul aproape 50 de tineri delegați și invitați care au arătat rezultatele obținute în munca lor și sprijinul pe care îl primesc din partea organizațiilor U.T.M. Ei au criticat în același timp lipsurile comitetului regional U.T.M., comitetelor raionale și organizațiilor U T.M. care mai folosesc încă unele metode șablon în munca de atragere a tinerilor țărani muncitori pe drumul cooperativizării agriculturii.

S-a trecut apoi la alegerea noului comitet regional, a comisiei regionale de revizie și a delegaților la cel de-al doilea Congres al U T.M În noul comitet au fost aleși 61 de membri și 11 membri supleanți. Prim-secretar al Comitetului regional U. T. M. București a fost ales tov. Ion Manciuc, iar ca secretari tovarășii Dumitru Gălățeanu, Ana Glodeanu și Ion Manole. Pentru Congresul al II-lea al U. T M. au fost aleși 54 de delegați

(Agerpres)

Informații

Membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria, în frunte cu acad. Sava Ganovski, membru al C.C. al P.C.B., membru al Comisiei pentru Afacerile Externe a Adunării Populare a R. P. Bulgaria au făcut luni mai multe vizite în Capitală.

De dimineață delegația a vizitat cartierul de locuințe muncitorești Ferentari. La ora 10 membrii delegației Adunării Populare a R.P Bulgaria au făcut o vizită la Palatul Marii Adunări Naționale a R.P R.

Membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria au plecat apoi spre uzinele „Republica"

După amiază, membrii delegației Adunării Populare a R. P. Bulgaria, au depus coroane de flori la Monumentul Eroilor Sovietici din Piața Victoriei și la placa comemorativă de pe locul unde se va ridica Monumentul Ostașilor Romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Continuîndu-și vizita în Capitală, membrii delegației Adunării Populare a R.P. Bulgaria au fost după amiază oaspeții muncitorilor tipografi de la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.

Seara, parlamentarii bulgari au făcut o plimbare în Parcul de cultură și odihnă.

★

Luni după-amiază, dl. Pierre Francfort, ministrul Franței la București, a oferit o recepție cu prilejul apropiatei plecări la Paris a Teatrului Național „I. L. Caragiale" și a turneului teatrului francez „L'Atelier" în țara noastră.

Intimități...

Cu ce se ocupă Voinescu, Georgescu, Bone și ceilalți în aceste zile

Primele sfaturi...

Șase zile înaintea întîlnirii de fotbal cu naționala Suediei! Cititorii noștri se interesează în mod firesc în aceste zile de pregătirile fotbaliștilor romîni, de formația pe care o vom opune „galben-albaștrilor" (culorile naționale ale reprezentativei suedeze).

Hai să mergem împreună, dragi cititori, pe malul lacului Floreasca, unde-i vom găsi pe fotbaliștii noștri.

Aici și-au dat întîlnire toți componenții lotului R.P.R. Ploeștiul, Clujul, Timișoara și firește Bucureștiul — și-au trimis aci pe cei mai în formă jucători. Meciul cu Suedia este foarte greu și tocmai de aceea componenții lotului au ținut să fie punctuali la această întîlnire.

Primul jucător cu care am discutat a fost (mărturisim, și spre mirarea noastră)... fundașul Szöke. Intr-adevăr, fundașul Szöke, care nu figura în lotul anunțat în presă, fiind accidentat.

— Mă simt bine cu piciorul, a spus el, cred că absența asta nesuferită de la jocuri, s-a terminat. Rămîne ca...

Firește, rămîne ca medicii să-și dea avizul dacă Szöke va juca sau nu. Deocamdată, Pereț, Toma, Onisie, Bone, Zavoda I, Constantin și ceilalți fotbaliști stau cuminți pe banca de la marginea terenului, aidoma unor școlari care așteaptă instrucțiunile profesorilor. V. Zavoda însă nu se dovedește la fel de „ascultător" ca colegii săi. El aleargă cu o minge de-a latul terenului, ca un copil, bucuros că-l lași să sburde cu balonul. A fost nevoie de intervenția energică a antrenorului G. Popescu pentru a-l „tempera" pe zelosul fundaș al echipei C.C.A., care, după cum mi-a mărturisit, are „o poftă grozavă de joc". De altfel — a continuat el — dacă voi juca cu Suedia, am să mă străduiesc să satisfac și pe spectatorii care uneori, în jocurile de campionat, reclamă din partea mea un joc prea... bărbătesc. Voinescu, și el, neastîmpărat ca întotdeauna, și-a găsit „de lucru" și acum, după cum puteți vedea în fotografia alăturată.

Deși are numai 3 anișori neîmpliniți, Fredi Mureșanu a auzit de multe ori și a reținut numele „portarului" echipei noastre naționale. Iată că acum se face o nouă cunoștință, pe care probabil, nici Voinescu și, sîntem siguri, nici micuțul Fredi nu o va uita niciodată. Dar, hai să te antrenez acum nene — îi spune piciul — să-ți trag la poartă. Fredi și-a potrivit bine mingea, și-a făcut un vînt de la cîțiva metri și... buf.

In orice caz, spectacolul era tare amuzant și tocmai de aceea Voinescu i-a acordat multă atenție.

I-am lăsat pe fotbaliștii noștri să-și continue „antrenamentul" și m-am îndreptat către un pom la umbra căruia Bone Tiberiu medita, ferit de arșița soarelui. Cine știe la ce se gîndea? Poate la sarcina lui dificilă de a-l „păzi" pe Gosta Lofgren — în caz că joacă, bineînțeles. I-am întrerupt firul gîndurilor...

— Ce se întîmplă cu...?

Ghicind parcă întrebarea pe care voiam să i-o pun, masivul nostru half de margine răspunse foarte liniștit, fără urmă de îngrijorare.

— Nu sîntem obosiți, de asta puteți fi sigur. La Oradea am fost tot timpul „peste adversar", am jucat mult mai tehnic ca Progresul. Greșeala noastră însă, a fost de ordin tactic. La fel s-a întîmplat și la Petroșani. Aici, jucătorii Minerului, stimulați de înfrîngerea noastră de la Oradea, au dat totul pentru victorie. Cît despre meciul cu Suedia — nu pot să fac un pronostic pentru că...

Alături de noi s-a așezat și Georgescu — care a și intrat în discuție.

— Părerea mea? — N-aș vrea să par prea optimist, dar cred că vom privi cu fruntea sus după meci... De altfel, noi avem de luat o revanșă.

Dar iată că discuția ne este întreruptă. Profesorii (adică antrenorii), Vogl, Dobai, Petrescu și Gică Popescu — își cheamă elevii. Și, după cum puteți vedea în prima noastră fotografie, aceștia din urmă ascultă cu atenție primele sfaturi.

„Sînt astăzi două școli fotbalistice în Europa — le spune antrenorul N. Petrescu. Școala bazată pe o concepție pur individuală care l-a dat pe Kopa, Remetter și alți jucători, și școala jocului colectiv. Noi adoptăm cu hotărîre școala jocului colectiv. Aceeași școală este adoptată și de jucătorii suedezi — adversarii voștri de duminică. Ei formează o echipă foarte omogenă și, în același timp, tehnică. Pentru a-i bate pe suedezi noi trebuie să facem un joc colectiv dar, în același timp, să fim și bine pregătiți tehnic, individual. Și, părerea noastră, a antrenorilor, este că voi aveți aceste calități care vă dau dreptul să priviți cu optimism meciul de duminică".

V. Zavoda în plin efort

Discuțiile amicale au continuat. Glumele lui Voinescu și Pereț au întreținut voia bună. Așa, cum stăteau jos, pe iarbă, fotbaliștii noștri păreau că alcătuiesc o formație orchestrală, mai cu seamă că în fața lor, dirijorii (adică antrenorii) dădeau impresia că o conduc. De altfel, lucrul acesta a fost remarcat chiar de antrenorul Petrescu. Noi nu sîntem aici într-un cantonament propriu-zis — le-a spus el — ci pentru a ne cunoaște mai bine, a ne omogeniza. D-voastră sînteți instrumentiștii iar noi... dirijorii.

Moment de „încordare" pentru Voinescu...

— Dacă-i așa — intervine același Voinescu — maestre, eu aș vrea să fiu vioara întîia în această orchestră...

Insfîrșit... Dorințe...

R. CALARAȘANU

ÎNAINTEA ULTIMEI ETAPE

După victoria Științei asupra C.C.A.

BONE: — Cîteodată sîntem nevoiți să învățăm carte și de la... Știința.

Progresul București nu mai reeditează performanța din campionatul trecut.

OZON: — Dii, murgule!

Locomotiva Timișoara e la al optulea meci nul!

FERENCZI: — Zero și cu zero și cu zero... de opt ori... ei, cît face?

Și codașii între ei...

— Frumoasă lanternă; ia-o tu!

— Politețea mă obligă să ți-o las ție!

LA ISTANBUL cu luptătorii romîni

Am străbătut drumul București — Istanbul în două etape: una — rapid, cu avionul, și cealaltă (Sofia—Istanbul) aproximativ egală ca mărime cu prima (București—Sofia) — încet, cu numeroase opriri. Dar, cînd vizitezi o țară pentru prima oară, cînd străbați locuri necunoscute, uiți de oboseală și oricît ar fi de lung drumul, nu te plictisești. De fapt, noi am plecat din Sofia la ora 11 seara, așa că o parte din drum nu ne-a mai pus probleme... Am dormit. Dimineața, eram pe teritoriul turc. Ne-a frapat faptul că trenul trece de două ori peste teritoriul grec pînă să se „stabilească" definitiv în Turcia. Nu mult de la graniță, am avut surpriza plăcută de a fi întîmpinați de o mulțime de prieteni pe care însă nu-i cunoșteam. Erau cetățeni turci, bătrîni și copii, tineri care îndată ce au aflat că sîntem romîni ne-au înconjurat cu deosebită simpatie, ne-au oferit țigări, ba chiar la unele stații au coborît din tren și au cumpărat ziare în care se scria deja despre sosirea noastră cu destul de multe amănunte. Am sosit la Istanbul seara, pe la ora 9; în gară eram așteptați de membri ai comitetului de organizare care ne-au urat bun sosit și ne-au condus imediat la Hotel Pera Palas, în cartierul Pera, unde am locuit pe toată durata șederii noastre în Istanbul. Eram primii sportivi sosiți în orașul de pe malul Bosforului. Indată am fost înconjurați de o armată de reporteri, fotografi, amatori de autografe. Așa a fost în tot timpul șederii noastre Iată, am în fața mea ziarele apărute în timpul vizitei noastre la Istanbul. „Istanbul Ekspres", „Dünya", „Tercüman", „Yeni Sabah", „Sehir", „Hürriyet" și altele au scris zilnic despre noi și au publicat o sumedenie de fotografii: de la antrenament, într-un răgaz la hotel, de la concurs.

In general, presa turcă a acordat un mare spațiu concursurilor din cadrul Cupei Mondiale. In unele zile, chiar cîte o pagină sau două. Explicația este destul de simplă: interesul pentru lupte în Turcia nu numai că egalează, dar chiar întrece interesul pentru fotbal. Pe stradă eram urmăriți de cete de copii care ne trăgeau de mînecă și ne întrebau: „rumuni güresi (luptători)?...", și la afirmația noastră începeau pe asfalt niște lupte de ne era teamă să nu-și frîngă vreunul vreun oscior.

Stadionul pe care s-au desfășurat întrecerile — „Mithat Pașa" — a cunoscut o afluență de public excepțională, cu tot prețul ridicat al biletelor.

Dar să amintesc ceva și despre întreceri. Noi am intrat în concurs abia la 9 zile după sosire. In acest răstimp, în care organizatorii ne-au pus la dispoziție o sală de antrenament a clubului — Istanbul Güres Külubu — am continuat pregătirile. Trebuie să mărturisesc și să-mi exprim satisfacția pentru faptul că de data aceasta am avut suficient timp pentru acomodare și „băieții" au putut intra în concurs în condiții optime.

Primele concursuri s-au desfășurat la lupte libere. Au participat concurenți din 12 țări. De la început s-a observat o categorisire a echipelor participante după valoare. In prima grupă s-au detașat net: U.R.S.S., Turcia, Japonia, Iran. Tot timpul, întrecerile dintre luptătorii țărilor de mai sus și ceilalți au purtat amprenta unei serioase diferențe de valoare Intr-o bună măsură au ieșit în evidență luptătorii bulgari. Au cîștigat întrecerile luptătorii turci, care au impresionat în special prin forță și viteză. De remarcat că mai toți acești luptători sînt ridicați din masa practicanților de lupte turcești, țărani din Anatolia.

Luptătorii sovietici s-au evidențiat printr-o tehnică avansată și au dat întrecerilor pe cel mai bun om din concurs, Bestaev (cat. 67 kg.) Din păcate S. Balavadze, campionul mondial la cat. 73 kg., și-a fracturat mîna și a ieșit din concurs.

Ziarul turc „Hürriyet" a publicat această fotografie cu următorul text: Echipa Romîniei, sosită pentru prima dată în orașul nostru pentru a participa la Cupa mondială de lupte, se întîlnește cu luptători libanezi.

Japonezii s-au remarcat prin finețea execuțiilor, viteză și puritate în acțiuni, dar au fost dominați în forță. Iranul a prezentat o echipă cu totul nouă, fără binecunoscuții campioni mondiali Zandi, Tahti etc. In pauza dintre concursurile de lupte libere și lupte clasice s-a desfășurat o interesantă demonstrație de lupte populare turcești, japoneze, jiu-jitsu.

In sfîrșit a sosit și ziua întrecerilor de lupte clasice. Toți cei șase luptători romîni au intrat chiar din prima zi în focul bătăliei: patru au cîștigat, doi au pierdut. Rezultatele lor sînt cunoscute. De aceea nu voi insista asupra lor. Vreau să scot însă în evidență comportarea foarte bună a lui Valeriu Bularca. El a constituit un exemplu de dîrzenie. Bine au luptat Pîrvulescu, care este cîștigătorul moral al întrecerilor la cat. 52 kg., Horvath și Gh. Dumitru. In general, ne putem declara mulțumiți de rezultate (cele mai bune din ultimii ani) dacă ținem seama și de faptul că am fost urmăriți,—cu o perseverență mai mult decît exagerată — de către arbitri. Dar nu putem fi satisfăcuți de concepția unor luptători ai noștri care se mulțumesc (de altfel așa i-au învățat, greșit, antrenorii lor) să cîștige cu un minimum de punctaj, deși scopul luptei este victoria prin tuș. Aci, la Istanbul, s-a vădit cît de greșită este concepția aceasta. Ce părere aveți, Solcz sau Pîrvulescu? Nu-i așa? Dacă Solcz ar fi cîștigat prin tuș măcar un meci din cele două care i-au revenit, ar fi putut să lupte pentru titlu, iar dacă Pîrvulescu nu ar fi luptat cu Attia (Egipt) pentru un „punctuleț", ci pentru o victorie netă, nu i-ar fi scăpat titlul. In ce privește pe Solcz și Belușica, aceștia nu s-au comportat nici pe departe mulțumitor.

In general, întrecerile de lupte clasice au fost dominate de luptătorii sovietici; o impresie foarte bună au lăsat-o concurenții bulgari.

Despre organizarea tehnică propriu zisă și mai ales despre arbitraj se poate spune că au fost cele mai slabe din cîte am văzut la ultimele întreceri internaționale. Arbitrajul a fost de-a dreptul părtinitor, fiind defavorizați, în special luptătorii sovietici, romîni și maghiari.

Oricum, acest concurs ne-a arătat marile posibilități ale luptătorilor romîni, ne-a orientat asupra pregătirilor pentru olimpiadă și ne-a ajutat să vedem în ce direcție să ne îndreptăm atenția pe viitor.

ION CORNEANU
antrenor de stat

LA ȘTRANDUL TINERETULUI

Spectatorii obișnuiți în ultima vreme ca la fiecare concurs de natație să asiste la stabilirea de noi recorduri republicane, se pare că au suferit duminică o dezamăgire. La primul concurs de natație organizat în aer liber sîmbătă și duminică la Ștrandul Tineretului n-a fost stabilit nici un record.

Cu toate acestea, la acest prim examen înaintea întîlnirii cu sportivii cehoslovaci, se poate spune că înotătorii noștri s-au prezentat destul de bine. Rezultate bune — ținînd seama tocmai că este primul concurs în aer liber și desfășurat într-un bazin de 50 m. — s-au obținut la probele de 200 m. bras bărbați: Felix Heitz 2'45"6/10; 200 m. liber bărbați: Gh. Cociuban 2'15"8/10; 100 m. spate femei: Maria Both 1'22"4/10 și altele. Concursul de sărituri a fost cîștigat de Klaus Wittenberger.

In fotografie: un aspect din timpul desfășurării concursului.

SPARTACHIADA tineretului

PUNCTE DE VEDERE

— Din relatările făcute unui corespondent al ziarului nostru —

Lie Augustin
președintele comitetului raional C.F.S. „1 Mai"

Deocamdată întrecerile merg slab. Pînă la 9 iunie în întreg raionul au fost antrenați doar 4.884 tineri și tinere. Puțin, desigur. Sînt însă și o serie de cauze obiective care au făcut ca rezultatele noastre de acum să fie mai slabe decît cele obținute la Spartachiada de iarnă. Timpul, multă vreme nefavorabil, începerea tîrzie a întrecerilor, lipsa unor materiale sportive — iată cîteva din aceste cauze obiective. Acestora li se mai adaugă desigur slaba activitate a multor colective sportive și organizații de bază U.T.M.

Și apoi, mai e ceva. Colectivele sportive și organizațiile de bază U.T.M. se ocupă numai de mobilizarea tinerilor la întrecerile de fotbal, volei și atletism. Așa sînt colectivele sau cercurile sportive de la întreprinderea chimică „Spic", Intreprinderea de Utilaj Colentina, „Electromontaj" și altele care se ocupă foarte slab de organizarea întrecerilor de natație, ciclism, handbal. Timpul prielnic asigură posibilitatea din plin a desfășurării concursurilor de natație. Am și luat unele măsuri; ștrandurile „Știința", „Steaua Roșie", au fost puse la dispoziția celor ce vor să participe la întrecerile din cadrul Spartachiadei.

Eu sînt nevinovat...

Ion Terec
responsabil sportiv în comitetul U.T.M. de la Fabrica „Radio Popular"

De ce au fost așa de puțini tineri antrenați la întreceri? (4 echipe de fotbal și 6 echipe de volei).

In primul rînd, cred că noi, comitetul organizației de bază U.T.M., am privit cu superficialitate organizarea întrecerilor. E vorba aici atît de secretarul comitetului, tov. Mircea Cionoș, cît și de mine.

In mare măsură a contribuit însă la aceasta și tovarășa Florina Stănescu, tehniciana sportivă a colectivului nostru. Sarcina ei permanentă este să se îngrijească de organizarea activității sportive din fabrică, de antrenarea tuturor tinerilor în practicarea unei discipline sportive. Ce face însă tovarășa Stănescu? Se ocupă de obicei numai de echipele de volei, care activează în campionatul raional. Nu zic că e rău. Insă din păcate nici la activitatea acestora nu antrenează decît exclusiv un anumit grup de tineri.

Record de... înălțime.

Ce face în restul timpului? De cele mai multe ori — cînd este în fabrică — o găsești la sediul comitetului de întreprindere, întocmind fel de fel de planuri de activitate ale colectivului sportiv, programe de antrenament, grafice, rapoarte, dări de seamă, note înșirate etc.

C. Tudoroiu
secretara organizației de bază U.T.M. de la „F.R.B."

Nu pot să spun că la noi întrecerile Spartachiadei de vară a tineretului au înregistrat un succes desăvîrșit. Totuși, în ultimul timp, la întrecerile de atletism au participat peste 200 de tineri, iar la volei 6 echipe. La fotbal s-au întrecut de asemenea 6 echipe. Acum se cunoaște deja campioana întreprinderii: echipa atelierului mecanic.

Sînt două probleme despre care aș vrea să vorbesc însă în mod deosebit. In primul rînd despre lipsa de preocupare a consiliului colectivului sportiv față de întrecerile Spartachiadei. In consiliul colectivului nostru există mai mulți tovarăși. Din nenorocire numai președintele acestuia, tov. Veșteman, se mai ocupă de activitatea sportivă. Ceilalți, ca să spun așa, au dat bir cu fugiții. Astfel, tovarășii din cadrul consiliului colectivului sportiv nu numai că nu se ocupă de întrecerile Spartachiadei, dar nici nu sprijină cît de cît aceste întreceri. Așa s-a ajuns că la 28 mai, peste 80 de tineri veniți pe terenul sportiv, n-au putut participa la întreceri pentru că nu exista nimeni din cadrul colectivului care să se ocupe de organizarea și desfășurarea propriu-zisă a întrecerilor, de stabilirea și înregistrarea rezultatelor obținute.

Cealaltă problemă despre care voiam să vorbesc e în legătură cu șeful secției sport a comitetului raional U.T.M., „23 August", tov. Eugen Ștefan. Nu o dată am avut discuții cu el. Știți ce pretinde? Inchipuiți-vă, din 3 în 3 zile să-i facem o notă informativă (neapărat scrisă) în legătură cu desfășurarea întrecerilor! Cred că asta nu e altceva decît curată birocrație.

Pe aici au trecut oficialii.

Pe scurt!

★ In bazinul acoperit din Triest s-au întîlnit sîmbătă și duminică echipele reprezentative de polo pe apă ale Italiei și R.P.R. Primul meci a luat sfîrșit cu victoria jucătorilor italieni cu scorul de 3-1 (2-0). In cea de a doua întîlnire, echipa R.P.R. a obținut victoria cu scorul de 6-4 (4-1). Dintre jucătorii romîni s-au remarcat în decursul celor două întîlniri Hospodar, Zahan și Nagy.

★ Pe stadionul „Cea de a 10-a aniversare" din Varșovia, duminică a luat sfîrșit marele concurs internațional de atletism „Memorialul J. Kusocinski", la care au participat peste 100 de atleți din 16 țări europene. Din nou atleții romîni s-au comportat remarcabil, obținînd frumoase victorii internaționale. In proba de săritură în înălțime, maestrul sportului, Ion Soeter s-a clasat pe primul loc cu o performanță de valoare: 2,02 m. Locul doi a revenit atletului suedez Peterson cu 2,00 m. Excelent s-a comportat sprinterul I. Wiesenmayer, învingător în cursa de 200 m. plat cu timpul de 21"7/10, înaintea francezului Lisenko. Ultima victorie a atleților romîni a fost adusă de Ilie Savel care a terminat pe primul loc în proba de 400 m. garduri cronometrat în timpul de 52"4/10.

★ Pe stadionul olimpic din Stockholm a avut loc duminică festivitatea de deschidere a jocurilor de călărie din cadrul celei de a 16-a Olimpiade de vară. La întreceri iau parte peste 250 de călăreți din 28 de țări ale lumii. Pe un timp minunat, prin fața tribunelor în care se aflau 25.000 de spectatori, timp de peste două ore, au defilat echipele participante. Apoi, în aplauzele spectatorilor, un călăreț suedez îmbrăcat într-un frumos costum roșu a adus pe stadion flacăra olimpică, ce va arde aici în tot timpul desfășurării întrecerilor. Regele Gustav Adolf al Suediei a salutat pe participanți, declarînd deschise jocurile olimpice ecvestre. Pe catarg se înalță drapelul olimpic, în timp ce peste 1000 de porumbei își iau zborul spre azurul cerului și se aud 21 de salve de tun.

După terminarea exercițiilor de dresaj executate de primii 30 de sportivi participanți la proba completă de călărie, pe primul loc în clasament se găsește sportivul german Otto Rothe, pe calul „Sisi" cu 98,4 puncte. El este urmat de englezul A. Rook cu 101,6 puncte și germanul K. Wagner cu 102,4 puncte. Călăreții sovietici Kuibîșev și Baklișkin ocupă locurile 6 și 7 cu 110,8 și respectiv 119,2 puncte. Un rezultat bun a obținut reprezentantul țării noastre, Gheorghe Soare pe calul „Cabala", el s-a clasat pe locul 16 cu 142,8 puncte înaintea unor călăreți de valoare din Turcia, Italia, Argentina, R. P. Bulgaria, Elveția, S.U.A., Spania și din alte țări.

Astăzi, continuă întrecerile de dresaj din cadrul probei complecte de călărie. Cu acest prilej vor lua startul și ceilalți reprezentanți ai țării noastre la această probă V. Bărbuceanu și Gh. Langa.

Vă prezentăm:

JUCĂTORI AI NAȚIONALEI SUEDEZE

JAN EKSTRÖM

Puține zile ne mai despart de mult așteptatul eveniment sportiv: întîlnirea internațională de fotbal R.P.R.—Suedia. Interesul este firesc dacă ținem seama că la Olimpiada de la Londra (1948), naționala Suediei a cucerit titlul olimpic și că, în continuare, ea s-a dovedit o echipă valoroasă. Amatorii de fotbal nu au avut încă prilejul să vadă „la lucru" pe terenurile noastre echipa Suediei. Ei au urmărit însă prin presă și radio jocurile adversarilor noștri de duminică.

Acum cîteva zile au sosit din Suedia fotografiile fotbaliștilor care vor face deplasarea la București. Distingem numeroase celebrități din lumea fotbalului ca și nume noi deocamdată — dar care merg cu viteză „spre vîrf".

Să începem cu cel mai tînăr jucător din reprezentativa suedeză: JAN EKSTRÖM. Tînărul electrician are numai 18 ani și în echipa sa — Malmö F. F. — figura doar ca rezervă. Jan Ekström progresează însă uimitor de repede. Duminică, Ekström a susținut al doilea joc internațional din cariera sa, împotriva Finlandei. Și la Helsinki, interul suedez entuziasmează. El înscrie un gol spectaculos în min. 27. După cum se știe, reprezentativa Suediei a cîștigat această partidă cu scorul de 3—1.

Blondul SIGVARD PARLING este cunoscut publicului sportiv bucureștean încă din anul 1954, cînd valoroasa echipă suedeză Djurgardens a evoluat în Capitală. Atunci, halful Parling a lăsat o impresie minunată la București. Tînărul inginer — în vîrstă de 26 ani — se află și în prezent într-o formă excelentă. El va vedea pentru a doua oară Bucureștiul, cu care ocazie va susține a 12-a partidă internațională.

SIGVARD PARLING

(In numerele viitoare vom continua să prezentăm figuri ale jucătorilor de fotbal din naționala Suediei).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52